48. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1992. JÚLIUS 1.

LUDAS MATYI

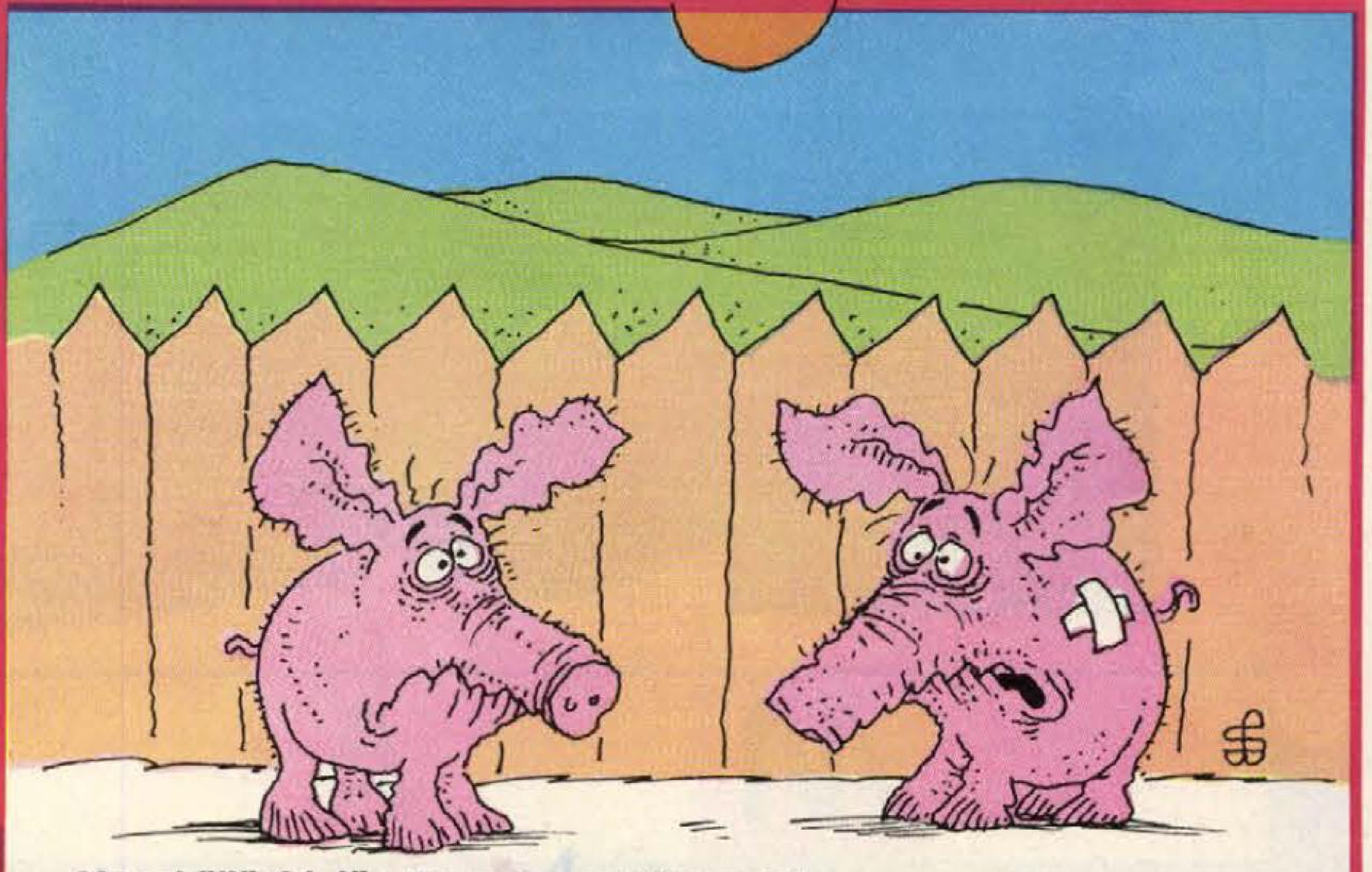
ÜDÜLŐHAJÓ

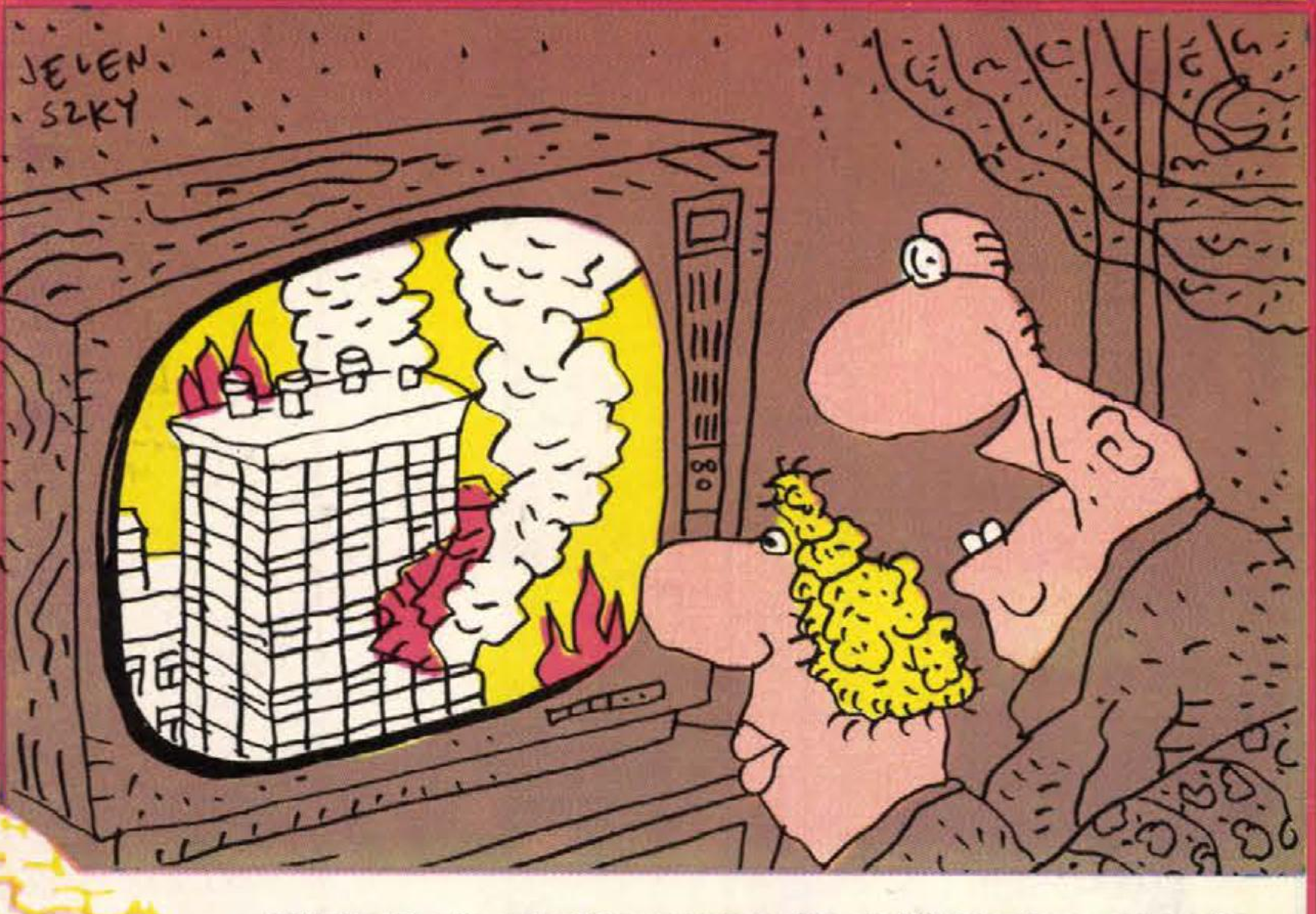
LEHOCZKI KÁROLY RAJZA

POLITIKA

– Meneküljünk! Jön Torgyán, a műparaszt…

– Közép-Európa legbizonytalanabb stabil térsége vagyunk

– Te is lányom, Ugrin Emese?

A rendőröknek nyelveket kell tanulniuk

MORGEN!
PLEASE FELMUTATÁST
IGAZOLVÁNYNAK
SZEMÉLYI!

Interjú a barikád mögött

– Elnök úr, szeretném előrebocsátani, békés szándékkal jöttem.

– Maga kérem, engem ne provokáljon! Ez már kimeríti a lélektani ráhatás – mint esetleges szabálysértés – definícióját. Nézzen rám, én arra a szóra, hogy „békés", már kiütéseket kapok.

– Elnézést, de véletlenül csúszott ki a számon. Kicsit zsíros volt a mai ebéd.

– Tiltakozom! Visszautasítom! Ha maga most a mi pártunk tagja lenne, hetedíziglenig rúgatnám ki a sorainkból. Méghogy „békés", meg „Zsíros". Vegye tudomásul, hogy pártunk alkotmánya ezeket a szavakat tiltott kifejezésekké nyilvánította!

– Igen, gyakran emlegette néhai bérmakeresztapám is, hogy „Isten nem vér bottal!"

– Ide figyeljen. Én nem tudom, hogy magát ki küldte, de nekem ne emlegessen se vért, se botot. Énrám kérem itt patak botokkal …na, már bele is zavart, …nem is botokkal, hanem dárdákkal, lándzsákkal, meg kelevézekkel gyöttek!

– Saját pártjának az emberei?

– Az ellenségeink kommandósai! Golyóálló tangában, meg mellényben és elnökhelyettesnek, meg főtitkárnak álcázva!

– De ugye összetűzésre nem került sor?

– Dehogynem, kérem! A zakóm mind a két ujját összetűzték gemkapoccsal. Emiatt aztán nem tudtam sem az orrom megvakarni, sem az illemhelyet használni! Így kínoztak!

– Sokan voltak a támadók?

– Orrán, száján jöttek az épületnek. Hullottak az égből, nőttek a föld alól, még a Duna is százával vetette őket a partra.

– Mikor érezte úgy igazán, hogy csapdában van?

– Amikor egérfogókat raktak a küszöböm elé, mindegyikben egy-egy lemondási nyilatkozattal. Ez kérem, minősített cselszövevény fennforgásának esete. Jogállamban az ilyen harmincöt dekától tizenkét méterig büntethető!

– Akkor ezek az urak nem is bántalmazni, csak leváltani akarták önt?

– Maga uraknak nevezi ezeket? Ezeket a rebellis renitenseket?

– Puccsisták lehettek?

– Az nem valószínű, mert akkor a Thürmer már táviratban üdvözölte volna őket.

– A történtek után ön most netalán retteg?

– Én? Maga jó ember, megbolondult. Méghogy én rettegek! Uram! Én úszom a boldogságban.

– Amiért le akarták váltani?!

– Egy fenét. Maga nem érti a lényeget. Ezek akkora ingyenreklámot csináltak nekem, mint amekkora ötös ikreket a Noszty fiú hozott volna össze a Tóth Marinak, ha a Mikszáth úr engedte volna…

BODNÁR GYULA

Megyek a légióba!

Meg se próbáljanak visszatartani!

Jelentkezem a francia idegenlégióba!

Hív a kötelesség!

Vanek úr, Fülig Jimmy, és ti, többiek, várjatok, már pakolok, indulok, ott a helyem köztetek.

Bevallom, a közelmúltig zseniálisan bohó könyveknek tartottam Rejtő Jenő légiós regényeit. Sőt, úgy általában modern zsoldosoknak könyveltem el magamban a légiósokat, akik pénzért, meg kalandvágyból, netán az igazságszolgáltatás elől iszkolva mentek-mennek ebbe a különleges katonai alakulatba. Menetelnek, homok és oázis, piff-puff, elintézik a lázadozó bennszülötteket Afrikában, Indokínában, aztán menetelnek tovább, és időnként meglépnek, mert szörnyű kemény a kiképzés, elviselhetetlen a szolgálat, meg mocorog a lelkiismeret is néhanapján.

Így gondolkodtam korábban, és ezért eszembe sem jutott, hogy jelentkezzem az idegenlégióba.

Hibáztam, tévedtem, de sürgősen kiköszörülöm a csorbát.

Mert megtudtam az igazságot.

Újságból, könyvből, rádióból. Amelyek szinte ontják a honfitársi tudósításokat a távolból.

Tudniillik, hogy a magyar légionárius a legkedveltebb mind között. Ezt még ők maguk is elismerik visszaemlékezéseikben.

Edzettek, mint a szamurájkard, pontosan és gyorsan teljesítenek minden parancsot, örökre megbékéltetik azt, akit kell, a francia nemzet nagyon hálás nekik, amiért olyan keményen helytállnak.

Hullik is rájuk a plecsni, a legkiválóbbak még őrmesterségig is felvihetik.

De hát nem ez a legfontosabb!

A legfontosabb az, hogy a magyar idegenlégiós csak azért légiós idegenben, hogy a magyar hazának szerezzen hírt, nevet, dicsőséget!

A francia idegenlégióban.

A feleségem már sírva varrja a kepimet, csak egy kis türelem, Vanek úr. És ha lehet, alsó priccset kérek, nyugdíjasként az ember már nem olyan mászkálós. És ha az orvos el is tiltott az infarktus után a hirtelen erőfeszítésektől, azért még odacsapok akármilyen berbernek, beduinnak, malájnak, szingaléznek, mindenkinek, ha a magyar nemzeti érdek és gloár úgy kívánja. Nem fogok szégyent hozni a társulatra, ígérem.

Nem a levegőbe beszélek, ma reggel kipróbáltam a néptelen Dunaparton, nagyon megy már nekem a nyolcvan lépés egy perc alatt, ha jól tudom, ez a szakmai minimum.

A közeli személyes összebukásig szeretettel üdvözlöm mindnyájukat, különösen Piszkos Fredet, ha épp nincs szökésben.

KÜRTI ANDRÁS

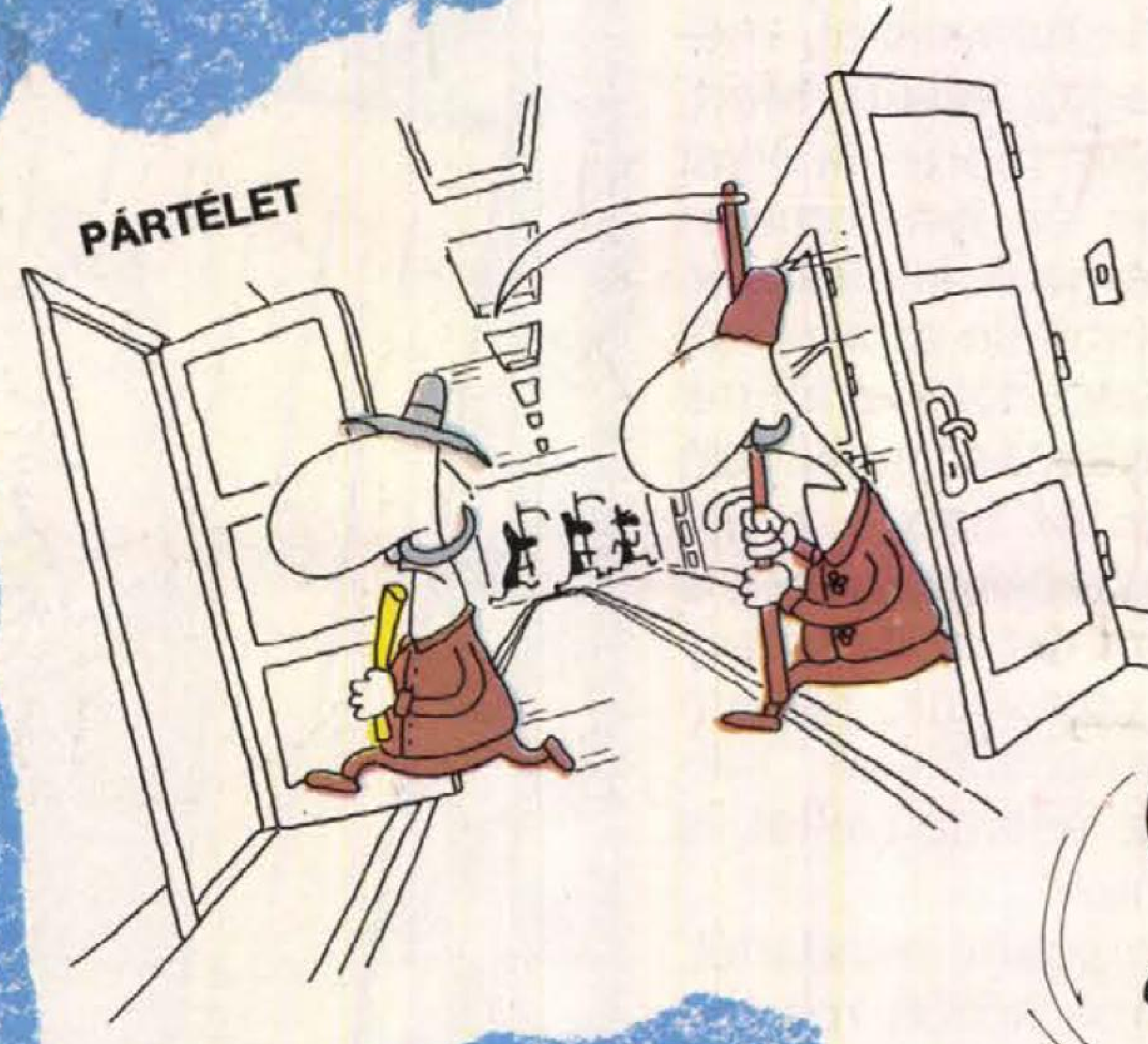
RÖPÜLJ PÁVA '92

– Én már elhiszem, hogy legyőzte a kommandósokat Apuci, nézd az Omóval sem lehet eltávolítani!

PÁRTÉLET

KISGAZDÁK

– Vigyázz! Ez kereszténydemokrata. Kenyér van nála!

Modellkereső verseny: Az Év Arca

VÍGASZÁGON: AZ ÉV KUDARCA

JÓZSEF ÉS TESTVÉREI

15 MILLIÓ

Sokat hazudtak a magyar sajtóban mostanság mindenféle következmények nélkül, s ezt megfékezendő esetleg jön a drákói szigor.

Vélhetnénk, hogy szegény újságok bezárhatják a boltot, mert ezentúl senkiről sem írhatják meg kockázat nélkül – hiába is igaz –, hogy hülye, vagy éppen azt, hogy másokból miként csinált hülyét, mert ha az új törvény életbe lép a személyiségi jogaiban sértett lüke tizenöt millióra is perelheti az óvatlan médiát.

Egy-két elveszített per, és a csóró magyar lapok félelmükben csupa jót írnak majd csupa jó emberről. Gondolhatnánk, ha elfelejtenénk, hogy mi Magyarországon élünk! Mert én mégis azt hiszem, hogy ezek után is írni fognak botrányokról, hülyékről, csak egy kicsit másként, s mi újra megtanulhatunk a sorok között olvasni.

A legújabb kisgazda bulit így írja majd meg a zsurnalista:

„Nem érthetünk egyet azokkal a véleményekkel, melyek szerint ez a zsebnapóleon már megint keveri. Mert, kedves olvasóink, mi az elnök úrról sosem mernénk olyat állítani, hogy feltűnési viszketegségben és hatalomkórságban szenved, minthogy azt sem mernénk kijelenteni, hogy céljai elérése érdekében már semmiféle erőszaktól sem riad vissza. S mert az efféle inszinuációtól óva intünk mindenkit, mi sem azt a minden objektivitást nélkülöző hírt tesszük közzé, miszerint a doktor úr habzó szájú kopóival szétverette saját pártjának vezetőségi ülését, s puccsal bevette a székházat. Szóval nem ezt az ocsmány rágalmat írjuk meg önöknek, kedves olvasóink, hanem a valóságot. Reméljük, rövid elemzésünkkel kellően megvilágítottuk olvasóink előtt az eseményeket, s hozzájárultunk az ügy jobb megértéséhez."

Jómagam már előre elhatárolom magam mindattól, amit önök – ne adj Isten! – a fenti sorok között rosszul olvasva felfedni vélnek.

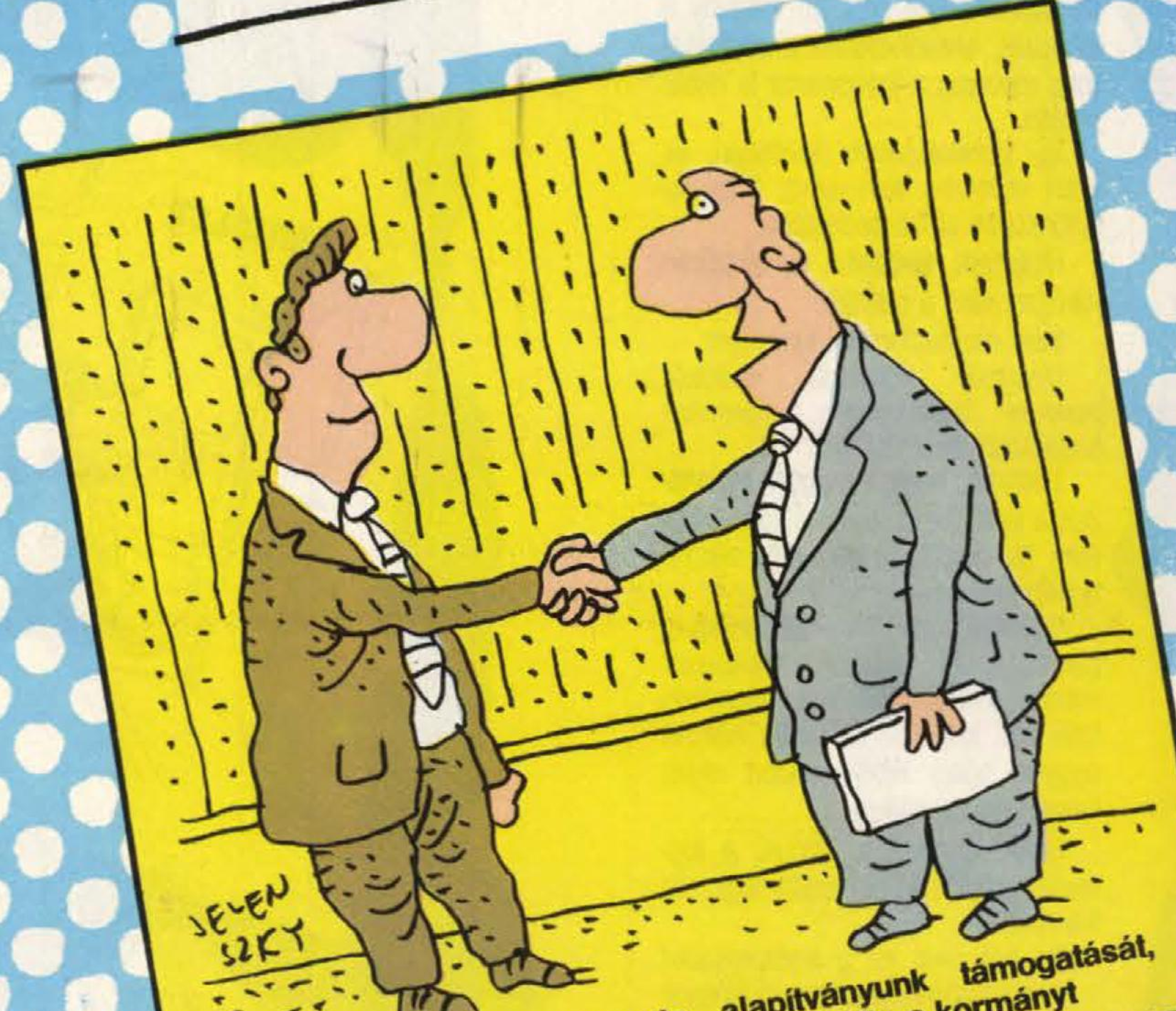
S hogy miért fontos ily gyorsan minden felelősséget elhárítanom? Mert sem a Ludas Matyinak, sem nekem sincs tizenöt millióm.

FARKAS MÁRTON

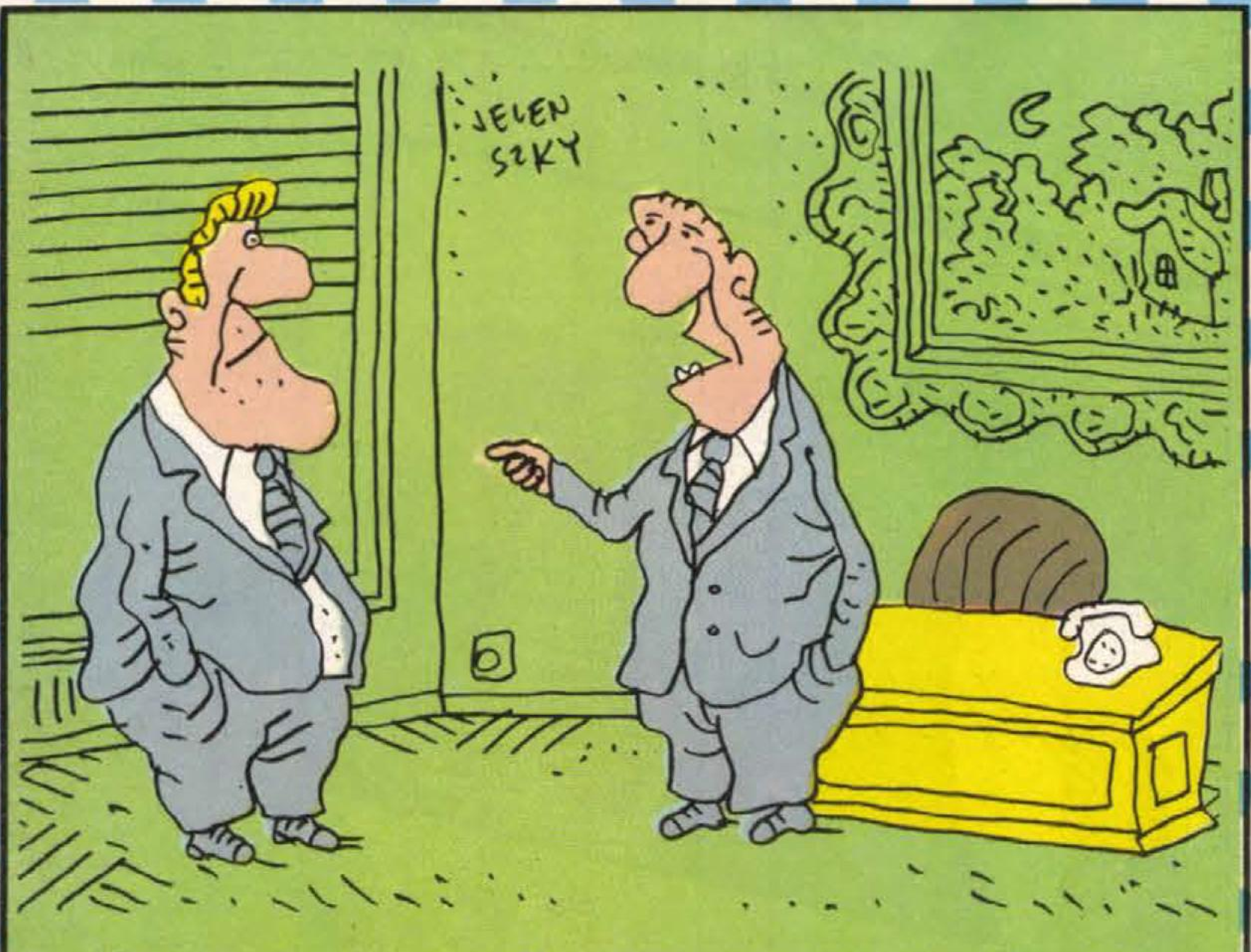
POLITIKA

IDŐKÖZI VÁLASZTÁS

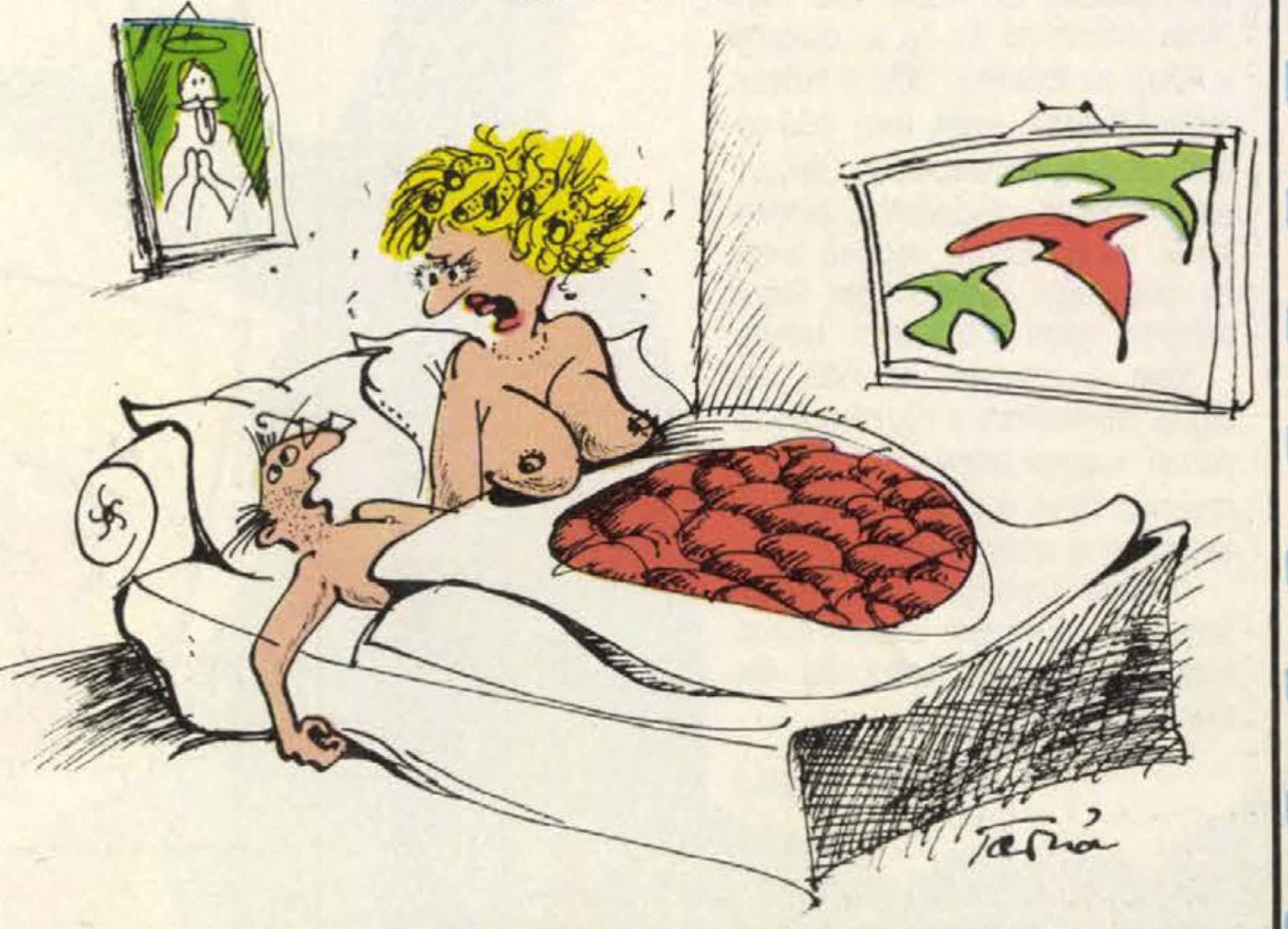

– Gratulálok, ön elnyerte alapítványunk támogatását, megfelelt a követelménynek: nagyon utálja a kormányt

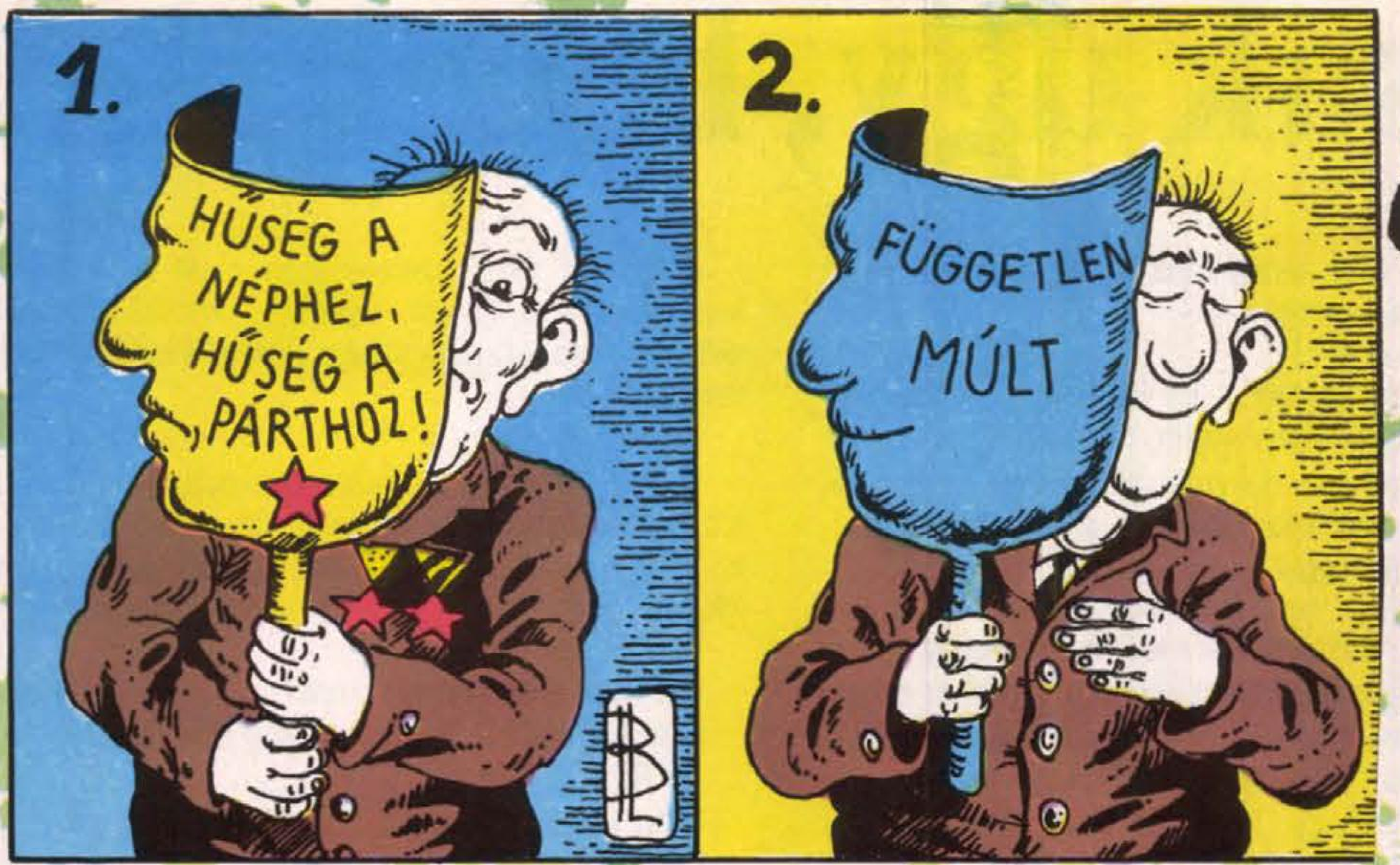

– Én nem értem, ezt az Eörsi Mátyást, hát ők harcolták ki, hogy még azokat se számoltathatjuk el akik valóban a tömegbe lőttek

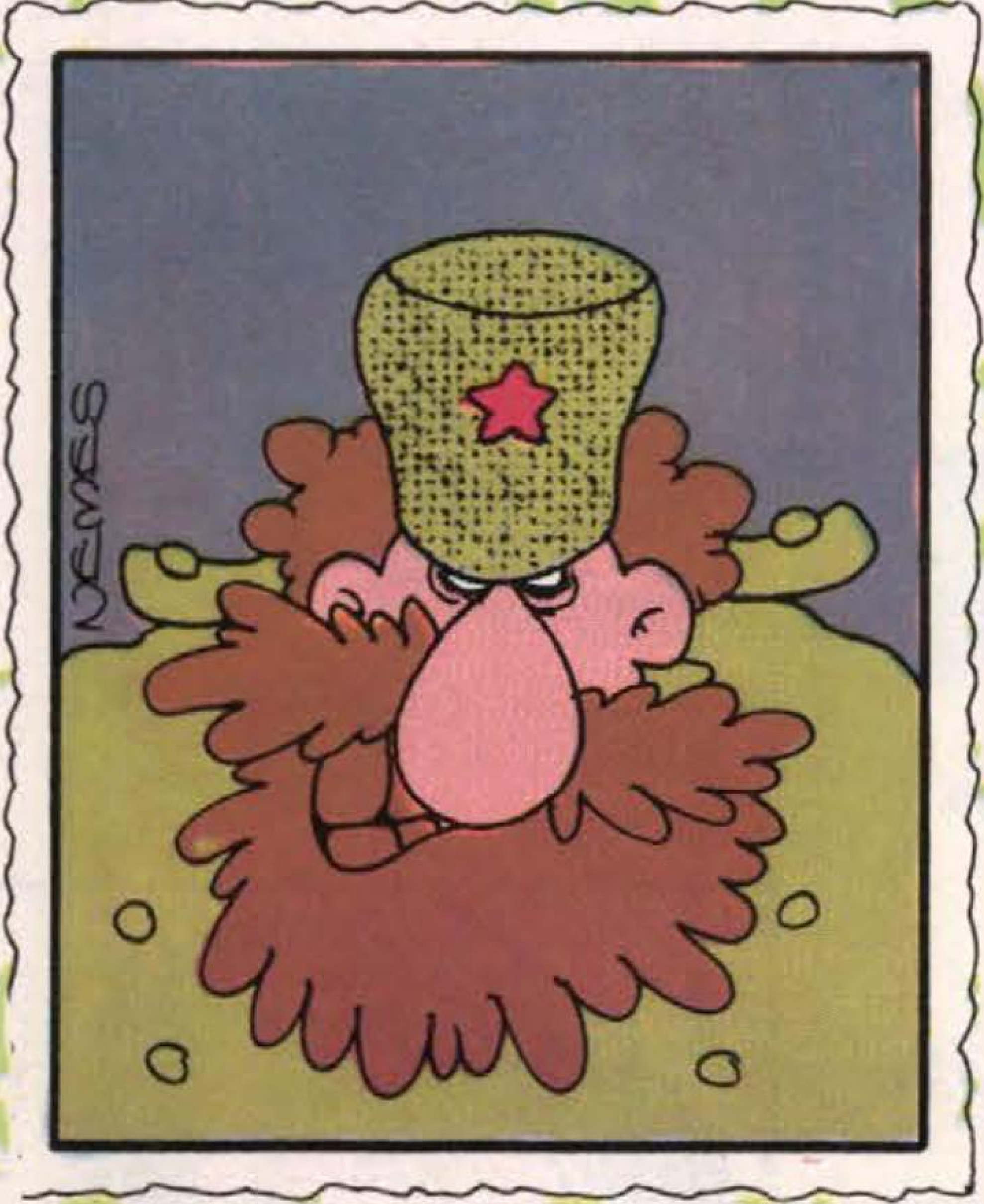
EÖRSI FOGLALKOZÁS

– Drágám! Csak nem lövetni akarsz?!

MUJKÓ DRABICS SZERB MARTALÓC, aki egy letiport bosnyák falu főterén olyan ádáz képet vágott, hogy úgy maradt

EGY EGYSZERI KÖRNYEZETVÉDŐ, aki addig járta a Budapest környéki erdőket, míg elmosta a vonásait a savas eső

The look of the year, mondja a művelt keletfrancia, s fordítja magyarra rögvest: AZ ÉV ARCA.* Vetélkednek e megtisztelő címért megannyian. De ki nyer vajon? Ki lesz a boldog arctulajdonos?

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, ki a legszebb a Kárpát-medencében?

Az önjelöltekkel Dunát lehetne rekeszteni – istenem, mennyi-mennyi pöttöm kis gabcsikovó... Politikusok, persze, politikusok kivétel nélkül mind. Készülődnek a nagy vetélkedőre. (Mert *szépek* talán még lehetnek...) Kozmetikusok, maszkmesterek, ügyes kezű ránctalanítók nyüzsögnek körülöttük. A sztárfotós vakuja villog: barátságos arcokat kérek! S a gyűlölet fintora kedélyes mosollyá szelídül. Kezdődhet a maszkabál, arcátlanul. (Tisztelet a kivételnek**)

Szignálzene, függöny fel, a színpad versenyzőkkel telve rogyásig. Közép-Kelet-Európa-Show: kié lesz az év arca? Álarca?

Egyetlen apróság, hölgyek, urak. Ne feledjék: a zsűri mi vagyunk.

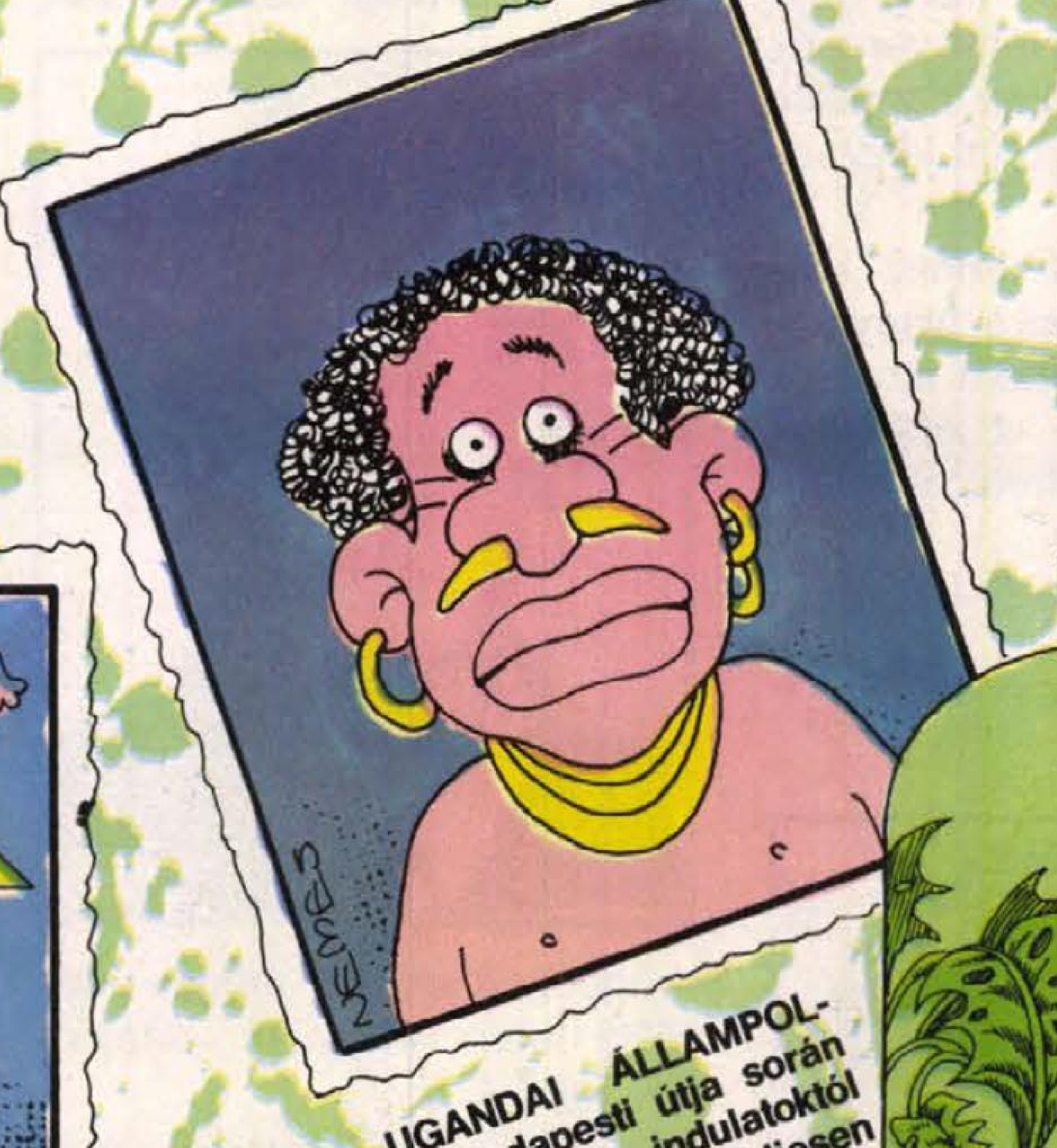
(W. B.)

* „Ez az arc lesz a végső,
Csa-ak összerakni mááár..."
(baloldali mozaikkép-készítők indulója)

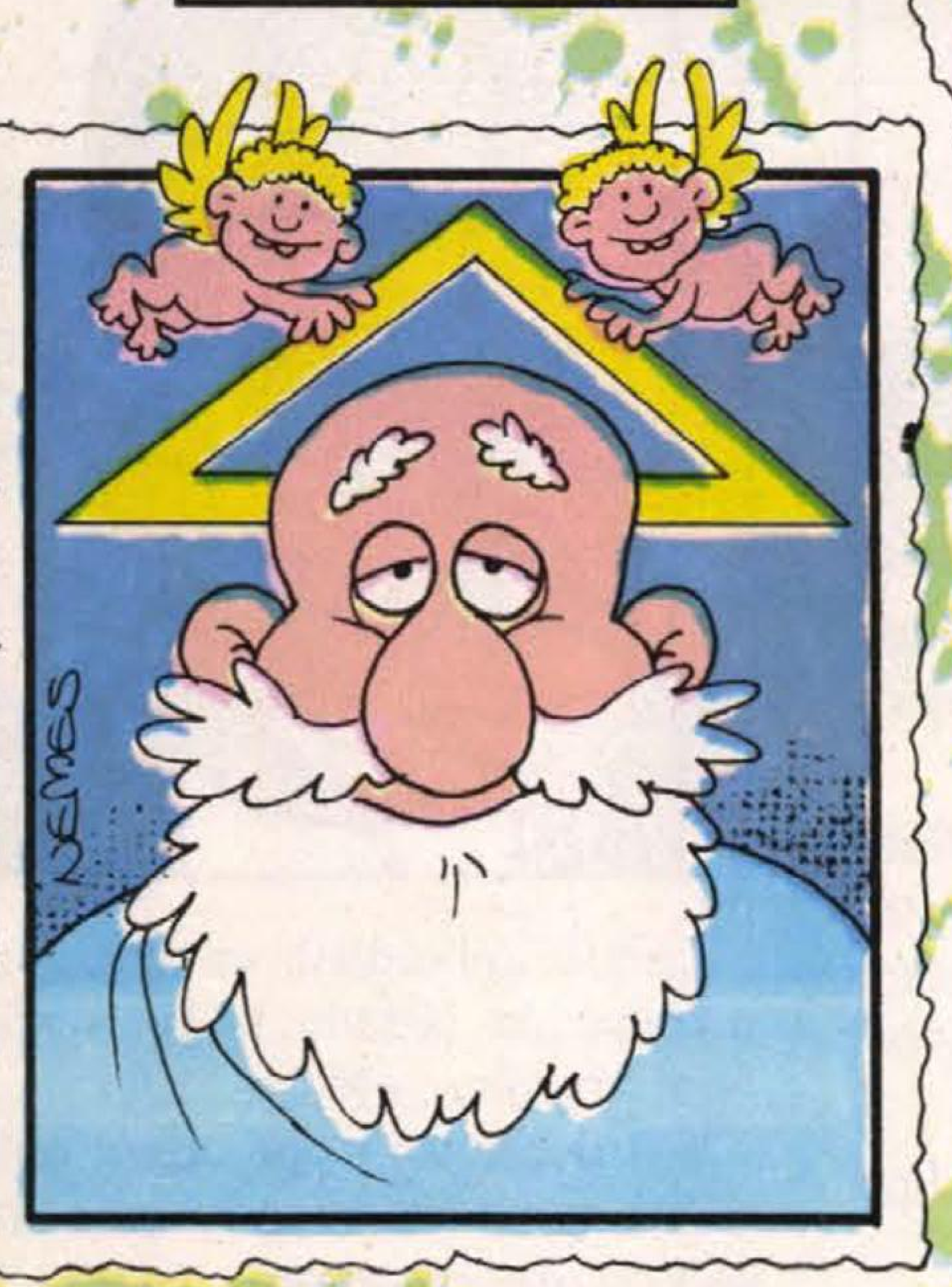
** Mindhármukat személyesen követem meg lapzárta után! *(W. B.)*

Filmsztárok tenyérlenyomata a pesti Pizza Hut falán

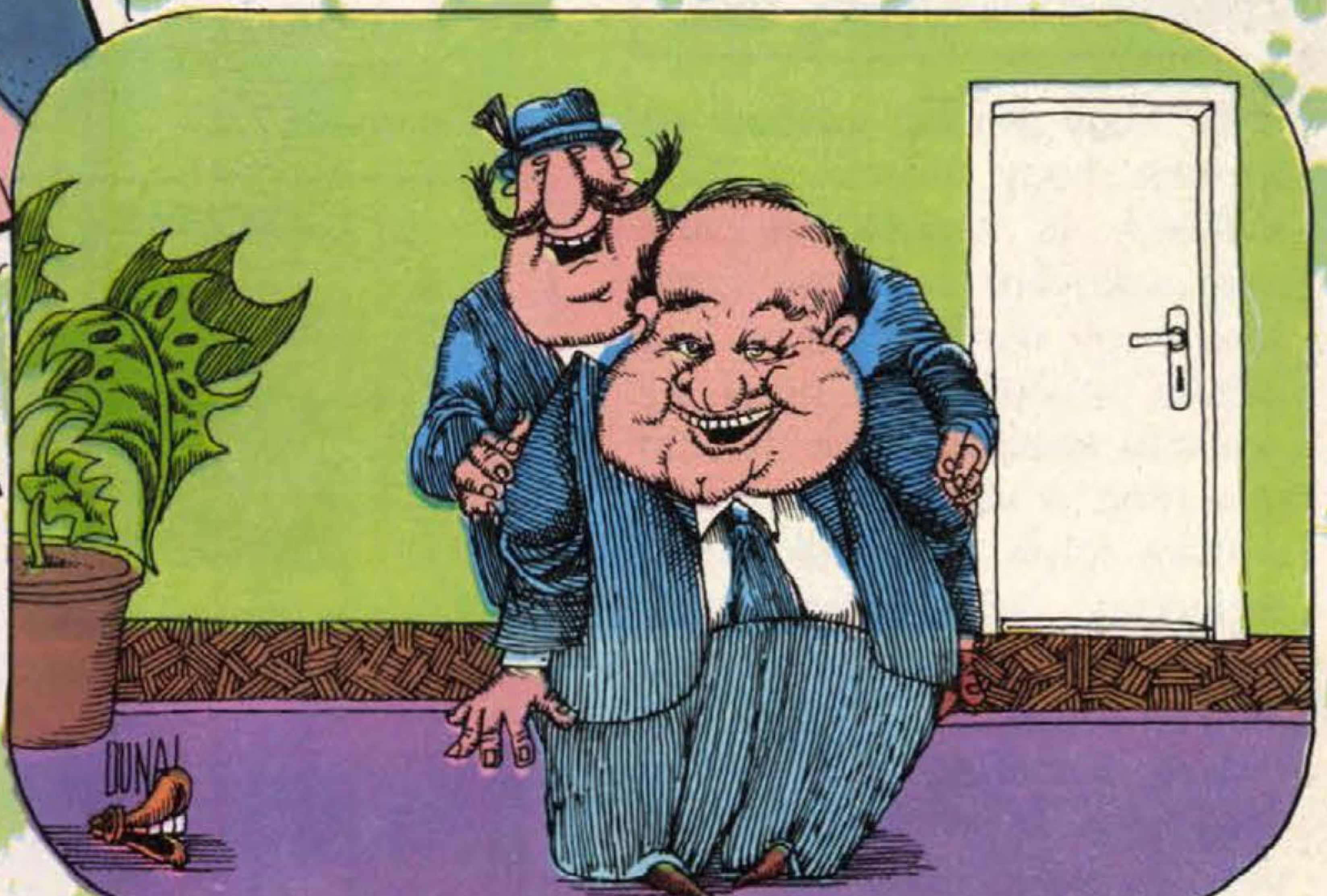
A FŐSZAKÁCS TENYÉRLENYOMATA PEDIG A PIZZÁN...

EGY UGANDAI ÁLLAMPOLGÁR, aki budapesti útja során a fellobbanó faji indulatoktól úgy megrettent, hogy teljesen kifehéredett

A TEREMTŐ ATYA, akinek arca a riói konferencia előestéjén egy észak-amerikai iparmágnásnak megjelent az ózonlyukban

– Kedves Torgyán úr! Ha most pártpolitikai szempontból teljesen önkéntesen bezárom a toalettbe, hogy vesz részt az év arca versenyen?

Csak úgy, heccből...

Ez még az ántivilágban történt, Tabi László főszerkesztősége alatt, a monolit Ludasban. Bejön, mit jön!, beszédül a szobámba Dalmáth Feri, sápadt, mint egy Gold Star alma, megszokott huncut mosolyának se híre, se hamva, és azt mondja.

– Két rendőrtiszt van itt. Civilruhás nyomozók. Miattam jöttek. Felőlem érdeklődnek a góréknál.

Őszinte részvéttel igyekszem megnyugtatni.

– Egyet se búsulj! Azért nem volt olyan nagyon rossz a múltheti humoreszked, hogy két-három évnél többet sózhatnának a nyakadba. Majd viszek be kaját, mi a kedvenc ételed? És van látogatás is, meg...

– Ne hülyéskedj, légy szíves – szakít félbe izgatottan –, ez halálosan komoly balhé. Egy pisztollyal indult. Én kaptam ugyanis egy pisztolyt...

Most én vágtam a szavába.

– Erről egy szót se! Nem leszek bűnsegédi cinkos! Engem ne ránts magaddal. Nem érdekel a sztorid, nem láttuk, nem ismerjük egymást, van nekem elég bajom, ott az ajtó!

Erre leült, és mesélni kezdett.

– Tudod, jól összebarátkoztunk Pécsi Sándorral, a színésszel. Ő nagy gyűjtő, és nagy ajándékozó. Adott nekem egy ősrégi, kuruckori pisztolyt. A csöve meg van fúrva, ólommal ki van öntve. Legfeljebb fejbe lehet vele vágni valakit. Vagy megijeszteni. Én mindenesetre bevittem a kerületi rendőrkapitányságra, és kértem rá fegyverviselési engedélyt.

– Miért, te őrült?!

– Csak úgy, heccből... És képzeld, ahelyett, hogy egy jót röhögtünk volna együtt, felvették az adataimat, és tegnap kiszálltak a bérházba, ahol lakom. Kifaggatták a házmestert, meginterjúvolták a szomszédokat, megkérdezték a mamámat is.

– Miről? Hogy van-e igazi fegyvered is?

– Fenéket. Arra voltak kíváncsiak, hogy miért használom a Dalmáth Ferenc írói álnevet, amikor engem Fényes Istvánnak írtak be az anyakönyvbe annó dacumál. Miért lettem Istvánból Ferenc? Merthogy az még hagyján, hogy Fényesből Dalmáth, de hogy Istvánból Ferenc?!

Ezen én is meglepődtem.

– Tényleg! Ezt miért csináltad, Feri? Illetve Pista?

– Csak úgy, heccből.

A történet akkor szerencsésen zárult le. A főszerkesztőhelyettes, Földes György „kimosta" Fényest, akarom mondani Dalmáthot, illetve Pistát, akarom mondani Ferit.

* * *

Dalmáth Feri pár év múlva dobbantott, könyvtáros lett Tel-Avivban, most született az első unokája. A könyvtári munka mellett műfordít és ír. Állítólag egészen jókat.

Dan Dalmat néven.

Hát csak ezért aggódom érte.

Mert Dalmáthból Dalmat, ez még csak elmegy.

De Ferencből Dan?!

Miért kellett neki kikezdenie a Moszaddal is?

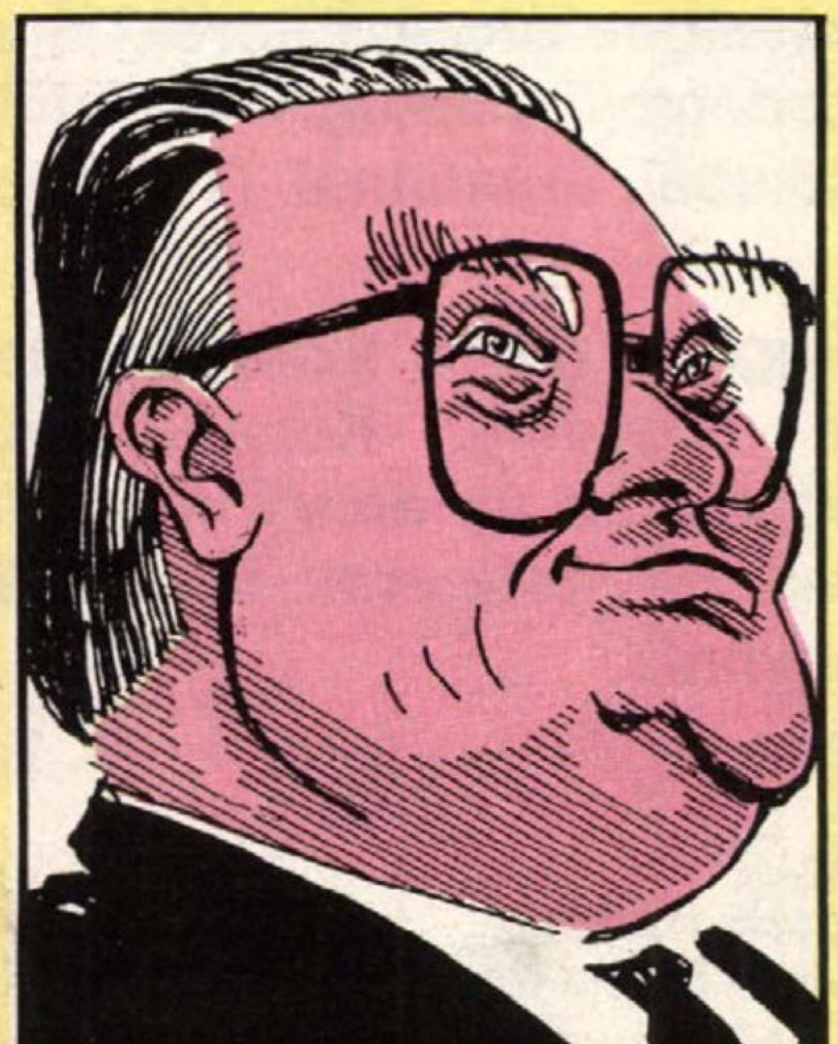
Csak úgy, heccből?

(KÜRTI)

PRÓBA, SZERENCSE!

(Vigyázat, kormánypárti humoreszk! Csak kivételesen erős idegzetű 18 éven felülieknek!!!)

Szomorúan konstatáltam, hogy az utóbbi időben nem megy a humoreszk írás, mármint a magyarországi élclapok számára. Eleinte azt hit-

tem, hogy ennek csupán az az oka, hogy öregszem, meg hülyülök is egy kicsit, ami nem szégyen, de aztán rájöttem, hogy nem itt van a bibi elásva, hanem ott, hogy az említett sajtótermékek hasábjain még a vízcsapból is belpolitika folyik, én pedig, mint ismeretes, közel negyedszázada, idegenbe szakadt hazánkfia vagyok.

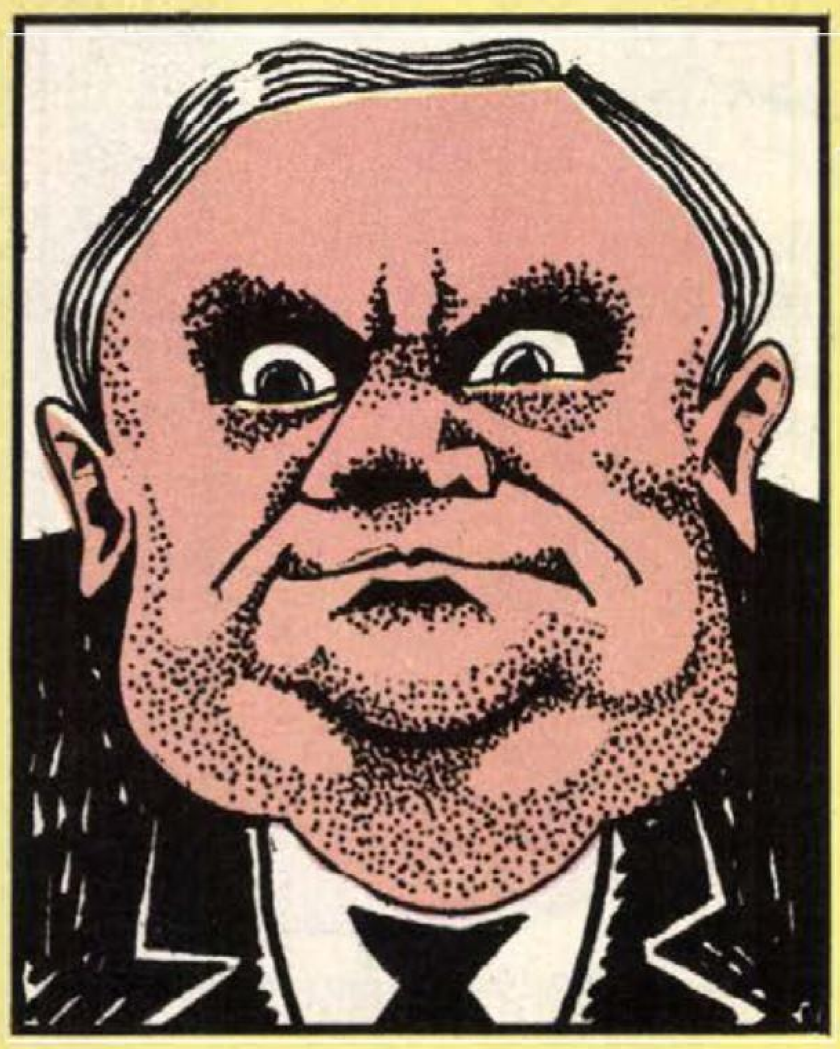
Nos, a minap úgy gondoltam, hogy az intellektuális kapuzárás előtt teszek még egy próbát. Egy utolsó próbát saját magammal, megkísérlem a lehetetlent és egy rövid időre idegenbe szakadtból átmegyek provinciálisba, és én is megpróbálok derűt fakasztani – ha törik, ha szakad – az első szabadon választott kormányból és cinkostársaiból! Pont úgy, mint a többiek... Némi verejtékezés után az alábbi hangulatos kis szatírát sikerült kiizzadnom:

Tegnap a nővéremhez voltam meghívva ebédre. Nagy várakozással tekintettem az esemény elé, mivel a nővérem messze földön híres háziasszony.

– Mi van ebédre? – kérdeztem Mariskát.

– Csurka.

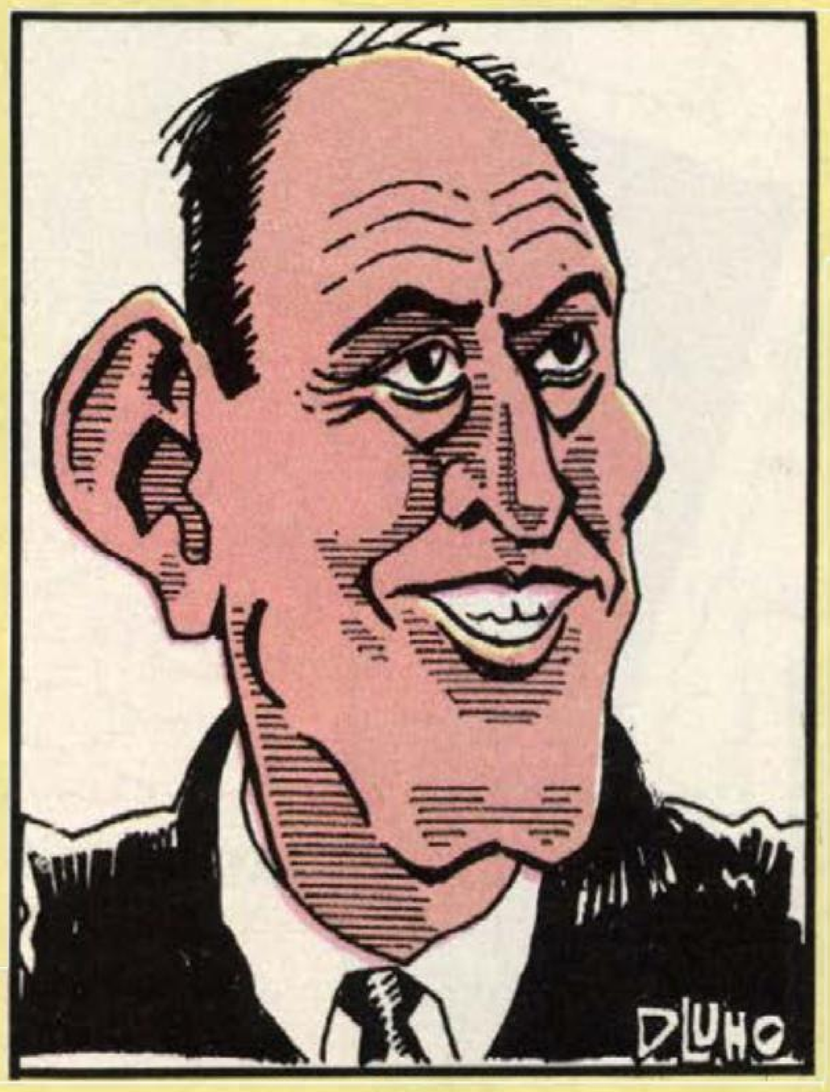
– Csurkaaa?

– Igen. Paprikás *csurka*, uborkasalátával!

– Ez már döfi!!! – mondtam elégedetten és összefutott a nyál a számban. – Örülök, hogy ilyen jól megy nektek, hogy még erre is telik.

– Hát ha nem is lébolunk, de azért a hétvégi csurkát még

megengedhetjük magunknak. Még nem vagyunk annyira *csoóriak*...

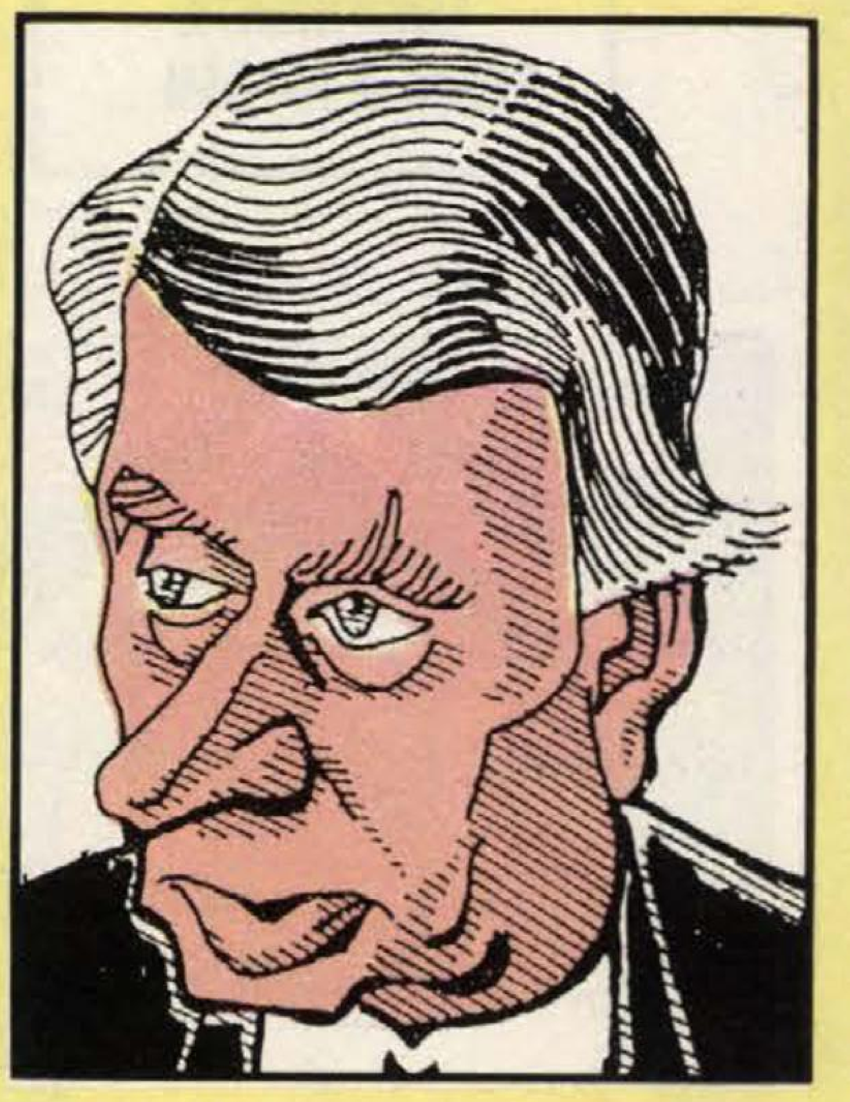
A kalóriadús táplálék felébresztette szunnyadó ösztöneimet, ezért délután felugrottam a babámhoz egy kis *gyógytorgyánra*...

– Na, milyen volt? – kérdeztem utána.

Így válaszolt:

– Legyek őszinte? *Zwack!!*

Lapos pillantást vetettem a tükörbe és láttam, hogy a *kupám* bizony eléggé *kónya*...

Mit tehettem ezek után: Vettem a kalapom és szép csendesen haza*antall*ogtam.

DALMÁTH FERENC

KA-LAP-KÚ-RA

KANALAS ORVOSSÁG

– Be volt zárva a patika, hát hoztam vörösbort, mert az is szívgyógyszer...

BOSZORKÁNYOS HISTÓRIA

Szegény nagyapám, aki annak idején mindig kivilágítatlan térdnadrágban ballagott haza a kocsmából – s emiatt rendre meg is bírságolták akkori derék önkéntesrendőreink – szokta volt mondani: „vigyázz, kisunokám, az úton járó embert mindig érheti valami malőr!" E mondása akkor jutott eszembe, amikor Csődváron járván hallom az utcán suttogni, hogy a közeli Laposbukszán olyan párt alakult, amely azt hirdeti, hogy: „Boszorkányok pedig igenis, vannak!" No és ha vannak, akkor – „tenni kell ellene!" jelszóval – máris kinevezték a párt főinkvizítorát, az annak idején e célra is hasznosítható tudást szerzett volt megyei agit-prop titkárt!

Őszintén megmondom, beleborzadtam a hírbe! Lehet, hogy az én kedves jó Mariska néném is veszélybe kerülhet?! Nincs mit tétovázni – s mivel más lehetőségem nem volt – bepattantam az éppen oda induló „Csődvári Kólika" című marxi-lenini eszmeiségű napilap belpolitikai munkatársának kocsijába.

– De felvitte az Isten a dógukat, hajja! – fogad Mariska néni. – Már maguk is párban járnak, mint a hajdani téeszagitátorok?

– Ne viccelődjön, Mariska néni, inkább azt mondja meg, nem esett semmi baja?

– Mifene bajom eshetne nekem mán hetvenöt évesen?

– Csak hallom, hogy valami párt alakult itt a faluban, és hogy, ...izé, a programuk olyan, hogy... No, szóval?

– Hinnye, hogy nem sül le a bőr a pofájáról, lelkem! – csattan fel Mariska néni. – Nézdd má', ez boszorkánynak tart engem! És én még hogy pátyolgattam ezt a semmirekellőt!

– Drága Mariska néni, félreért! Esküszöm, a tiszta jó szándék vezetett ide. Igazán nem kellene ilyen gyanakvóan néznie rám!

– Nem gyanakszom én, kedveském, hanem csak töprengek. Mégpedig azon, hogy a kuvaszt vagy a komondort erisszem é magikra?!

– Ha szabadna kérnem – szólt közbe megrettent útitársam –, a komondort csak akkor, ha be van oltva pirománia ellen!

– Mariska néni – veszem vissza a szót –, ugye ez a „boszorkányüldözés" csak olyan képletes, mármint, hogy a leváltástól félnek a régi káderek?

– Egy fenét! Komoly ez, fiam! Itt a faluban tényleg alakult egy szervezet, még a régi öregek napközijének férfidalárdájából. Úgy rövidítik magukat, hogy LAZAC. Laposbukszai Zabolázhatatlan Aggok Clubja. Ezek szerint a kivénhedt ártányok szerint boszorkányok vannak az öregasszonyok között, oszt ezek a boszorkányok rontást hoznak rájuk!

– Miféle „rontást" követtek el szerintük?

– Aszongyák, hogy a legsúlyosabbat. Hogy feleségül mentünk hozzájuk. Meg, hogy nem akartuk engedni őket pipázni, kocsmázni, meg kártyázni!

– Mariska néni, drága. Maga most mellébeszél! Ismerem én már jól magát, valami lényegeset eltitkol...

– Jó! Legyen meg az öröme. A kilencven éves Terka néném tényleg szokott seprűnyélen körözni a falu felett. Hetenként szombaton, akkor is éjszaka. De már a múlt szombat óta ágyhoz van kötve, ugyanis teljesen megrokkant!

– Csak nem a főinkvizítor vette kezelésbe?

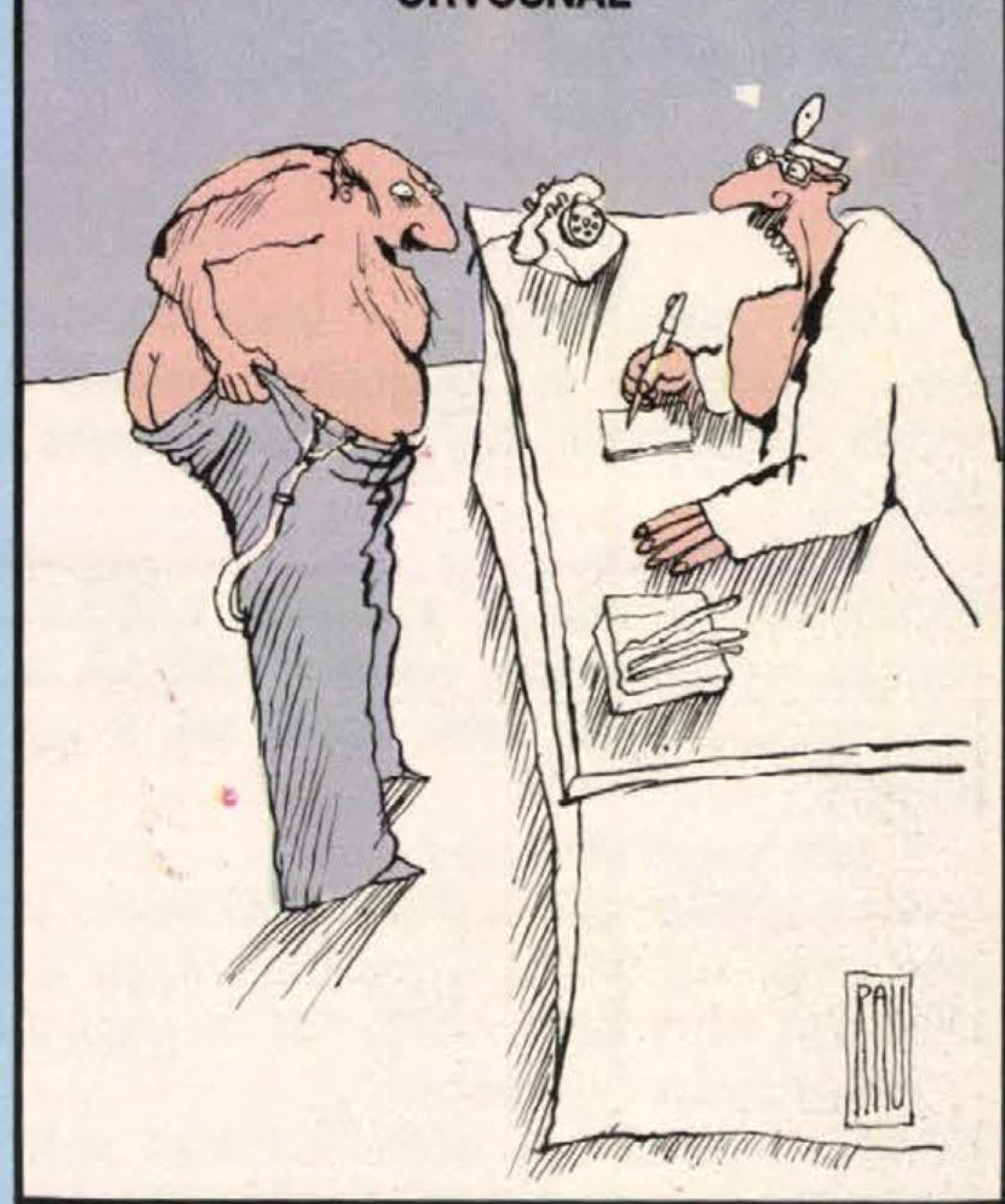
– Egy fenét, ő maga az oka mindennek! Modernizálni akart, de lezuhant és kezét, lábát törte. A seprűjét ugyanis kicserélte valami flancos „szárnyas"-betétre!

(BODNÁR)

SZEMGYÓGYSZER

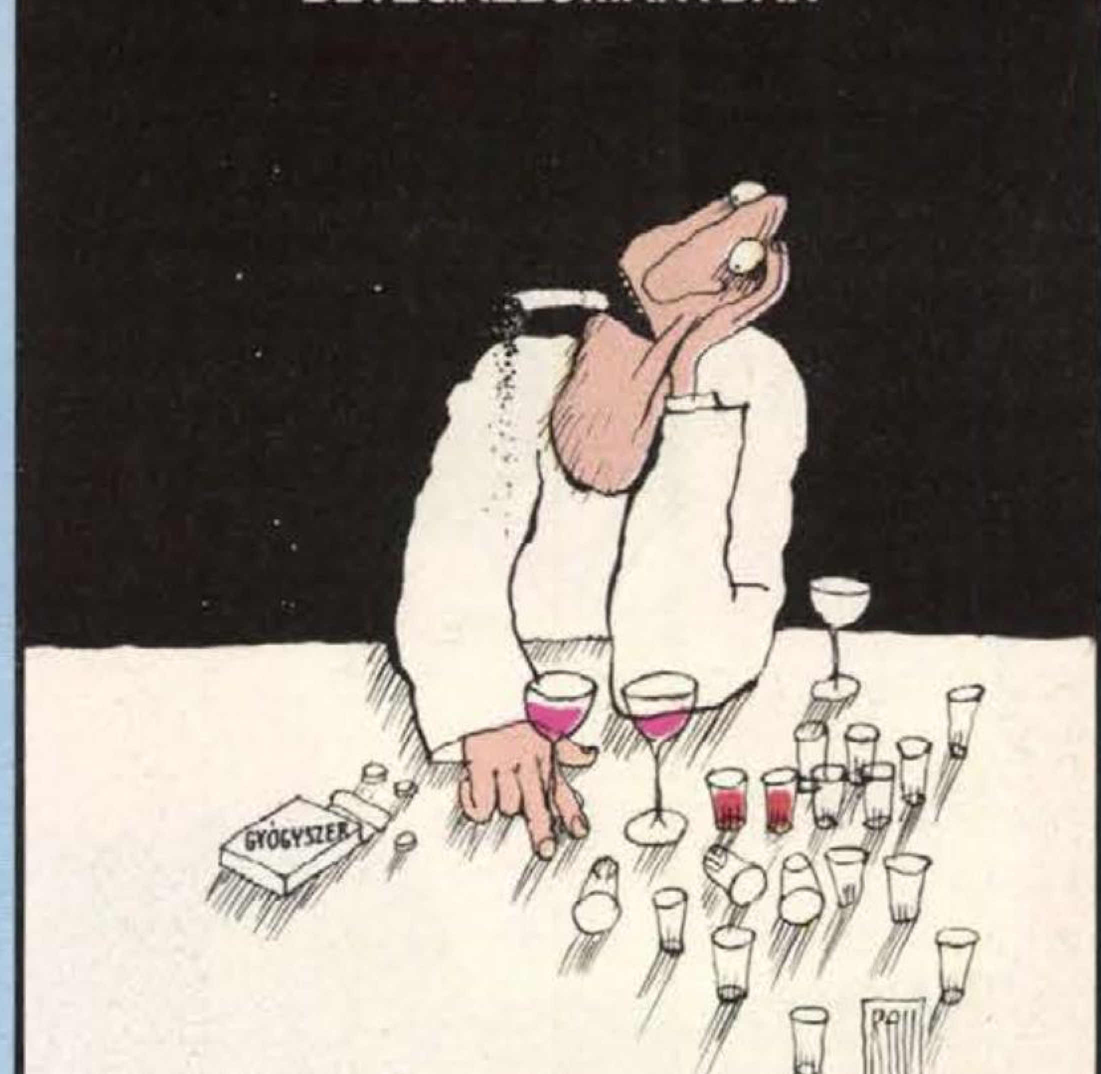

ORVOSNÁL

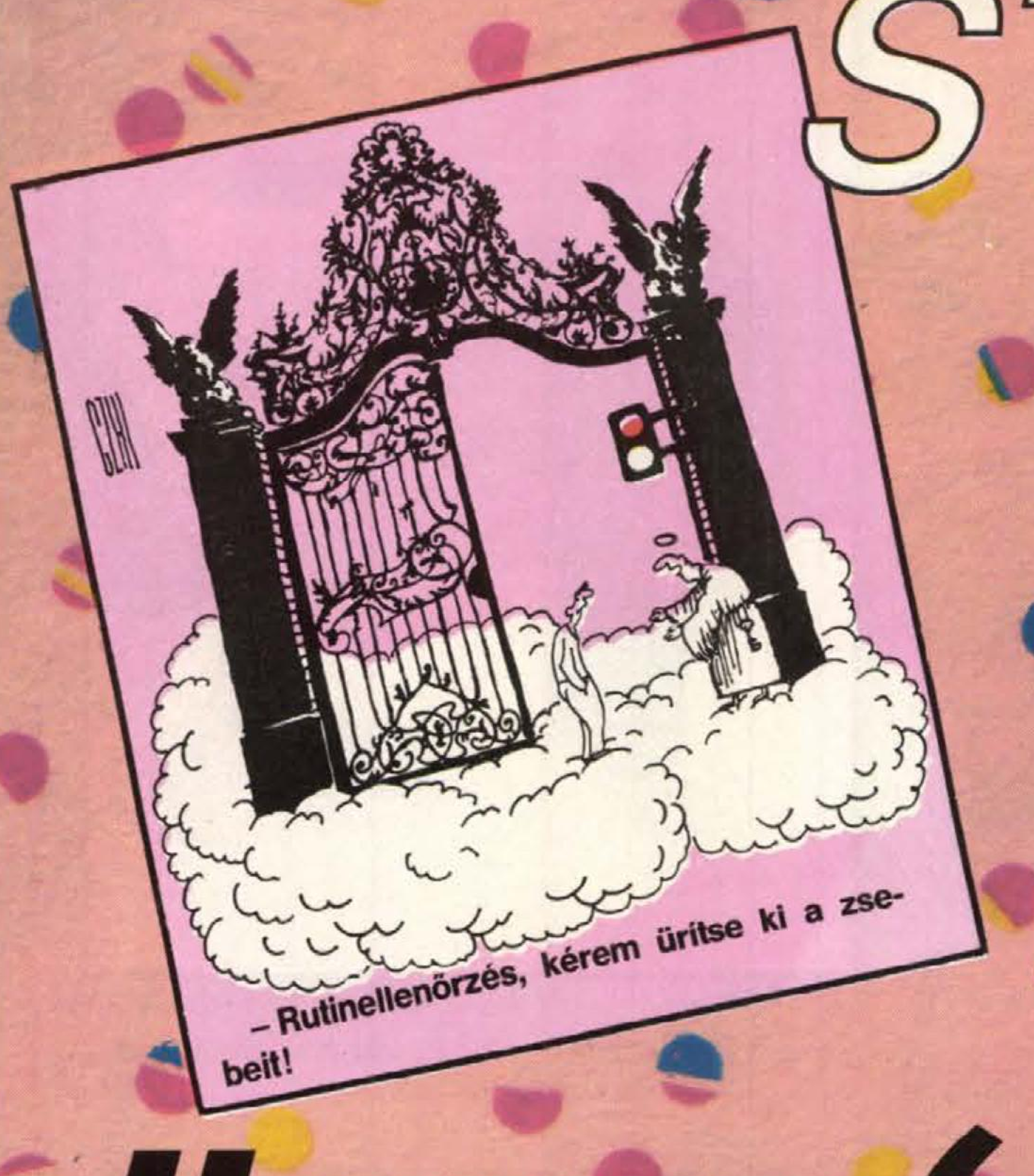

ORVOS: – Maga iszik, Józsi bácsi?
JÓZSI BÁCSI: – Hát, ha kaphatnék egy fél cserkót...

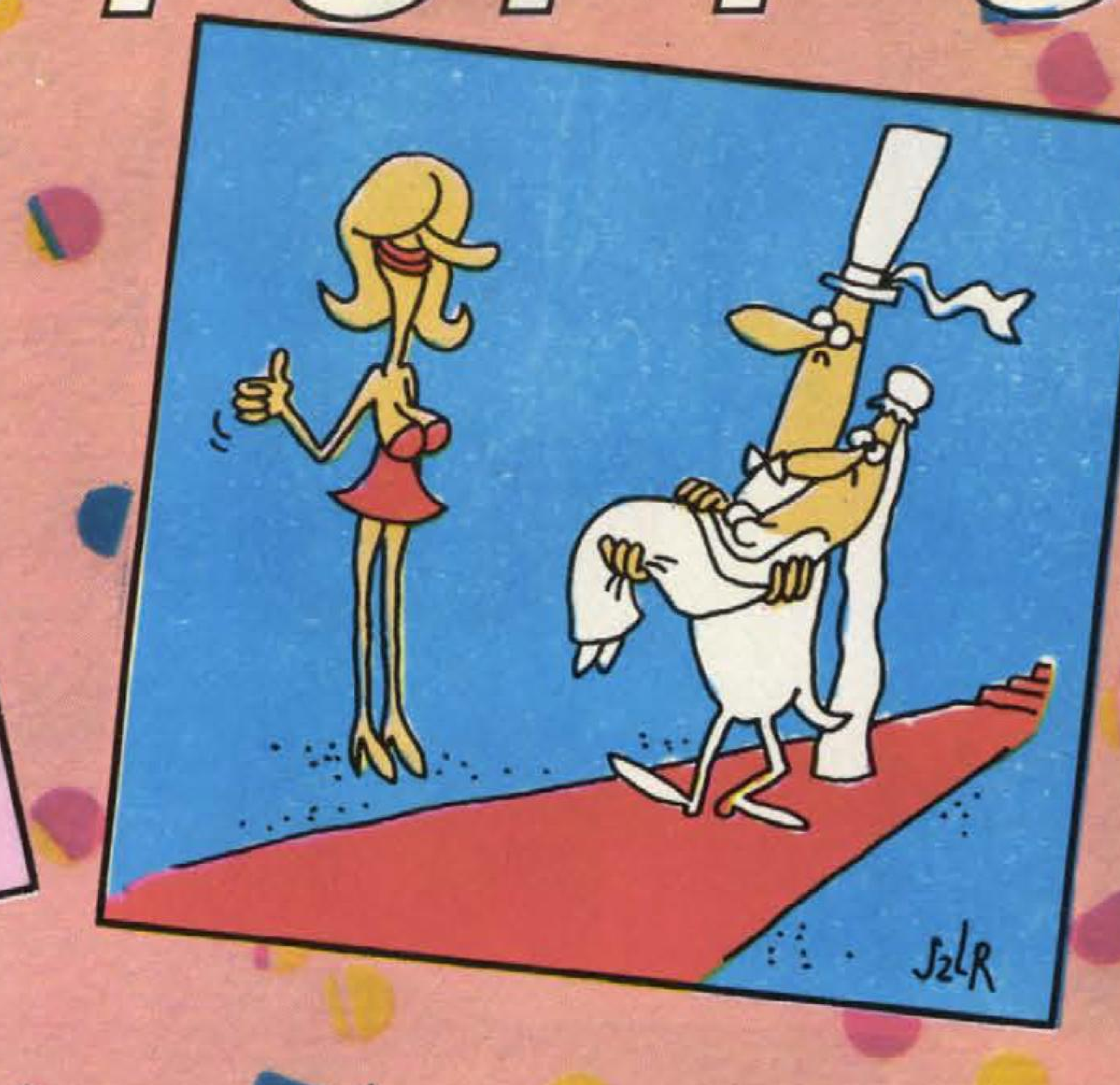
BETEGÁLLOMÁNYBAN

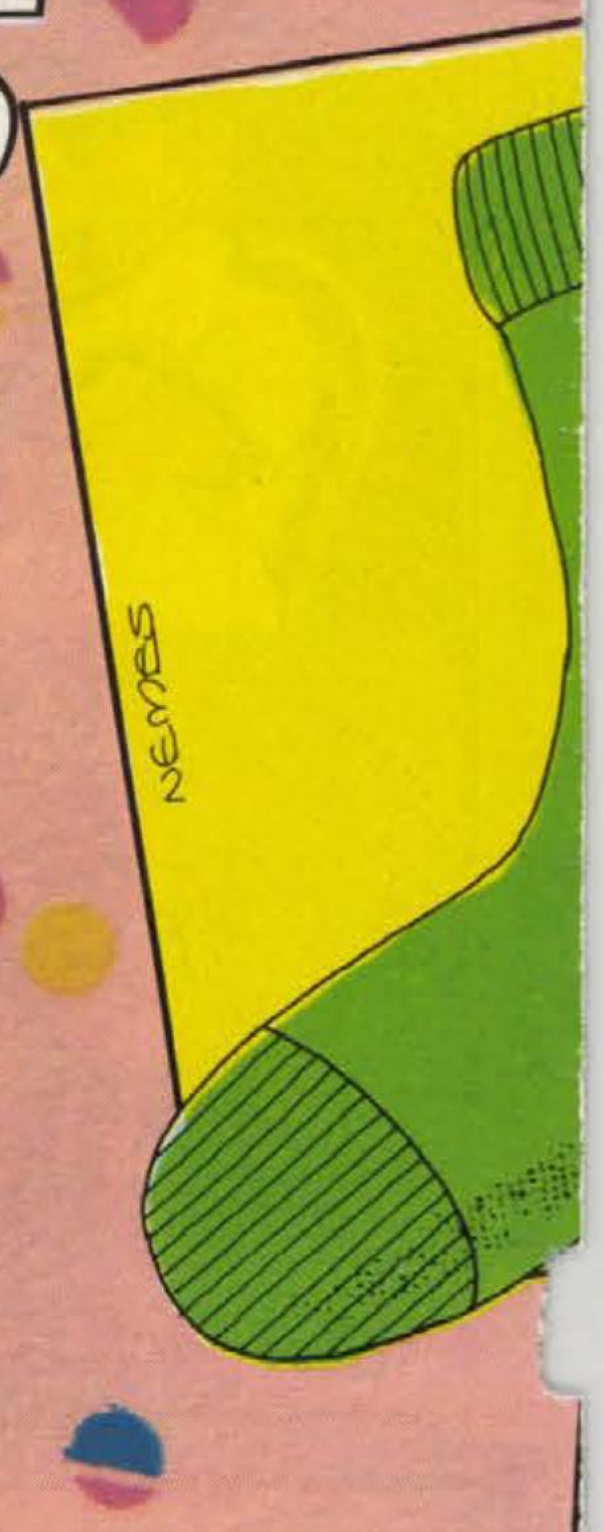

STOPPOS

– Rutinellenőrzés, kérem ürítse ki a zsebeit!

Hogyan (ne) stoppoljunk

(avagy: tanácsok útszélieknek, útonállóknak)

„Teljes erőből nyár…" – búgja éterszerte a teflonhangú énekes gerle. A városok és üdülőhelyek kivezető útjain kivirít a stopposok sorfala. Engedtessék meg néhány jó tanács a stoppolók íratlan illemkódexéből.

A virtigli stoppos
ösztönösen választja ki a legjobb integetőhelyet. Ezáltal a legforgalmasabb csomópontokon, hidakon, bukkanók és kanyarok mögött tárul a gyanútlanul száguldó autós szeme elé. S így az ha akarna sem tudna megállni…

A felezővonali stoppolást
azoknak ajánljuk, akik a stoppolásból élnek, lásd: szexstop, rablás célzatú autóleintés, satöbbi. És javasoljuk azoknak is, akiknek tökmindegy, hogy előre vagy hátra. Csak vegyen már föl végre valaki!

A halálugrásos stoppolás
lényege: tegyünk úgy mintha életúnás vagy szerelmi bánat okán az éppen felénk robogó autó alá készülődnénk vetődni, életünk kioltása céljából.

A csoportosan elkövetett stoppolás
kellékei: tíz–tizenöt marcona társ. Az út szélén szükségmegoldásból ácsorgó autóst a bokrok közül előrohanva meglepjük és szépen kérleljük. Biztos a siker!

A hadonászás művészete.
Lehetőleg hajókofferral, féltéglával, fradizászlóval, vodkásüveggel. Fontos az öltözet! Sötétben fekete, ködben a szürkeszamár jelmez a célravezető. A hölgystoppos mutassa meg nemének szemmel látható és kézzel fogható bizonyítékait. Ha férfi, a szegecselt dzseki és a bringalánc díszítés vonzó és mutatós.

A csomag legyen jó sok. Ha nem, akkor hosszú, nehéz és nagy. **A leintendő autó** viszont legyen kicsi, vagy úgy tele, mint a másnapos liberó.

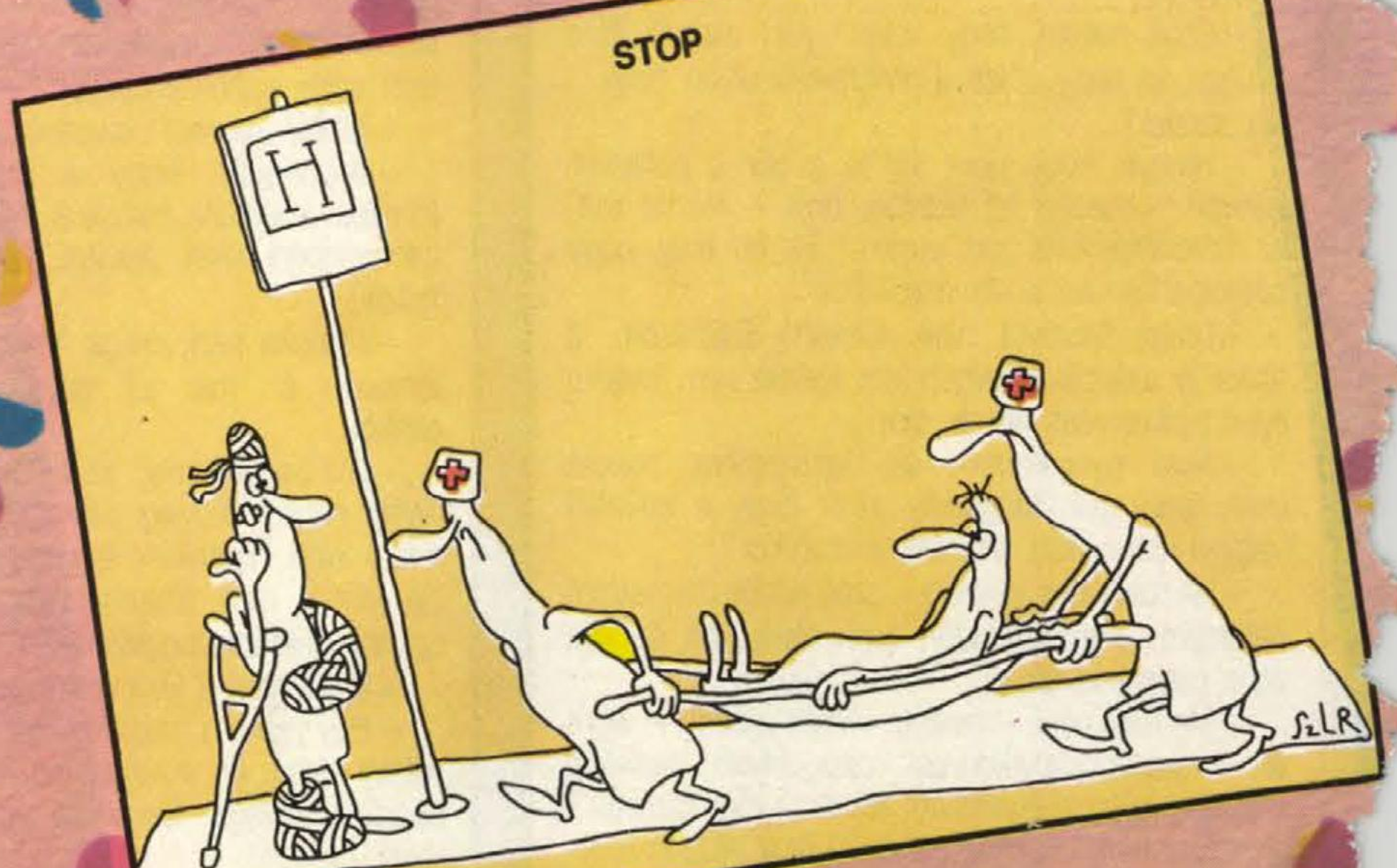
Viselkedésünk a kocsiban:
amennyiben sikerül az autó „küzdőterébe" jutnunk, legyünk bizalmatlanok. Cikizzük az ürgét. Játsszunk a kapcsolókkal, bizgentyűkkel. A kárpiton oltsuk el a ciginket. Kutlásszunk a kesztyűtartóban. Molesztáljuk a hölgyutasokat.

S kinek mindez nem tetszik – annak ismét beintünk…

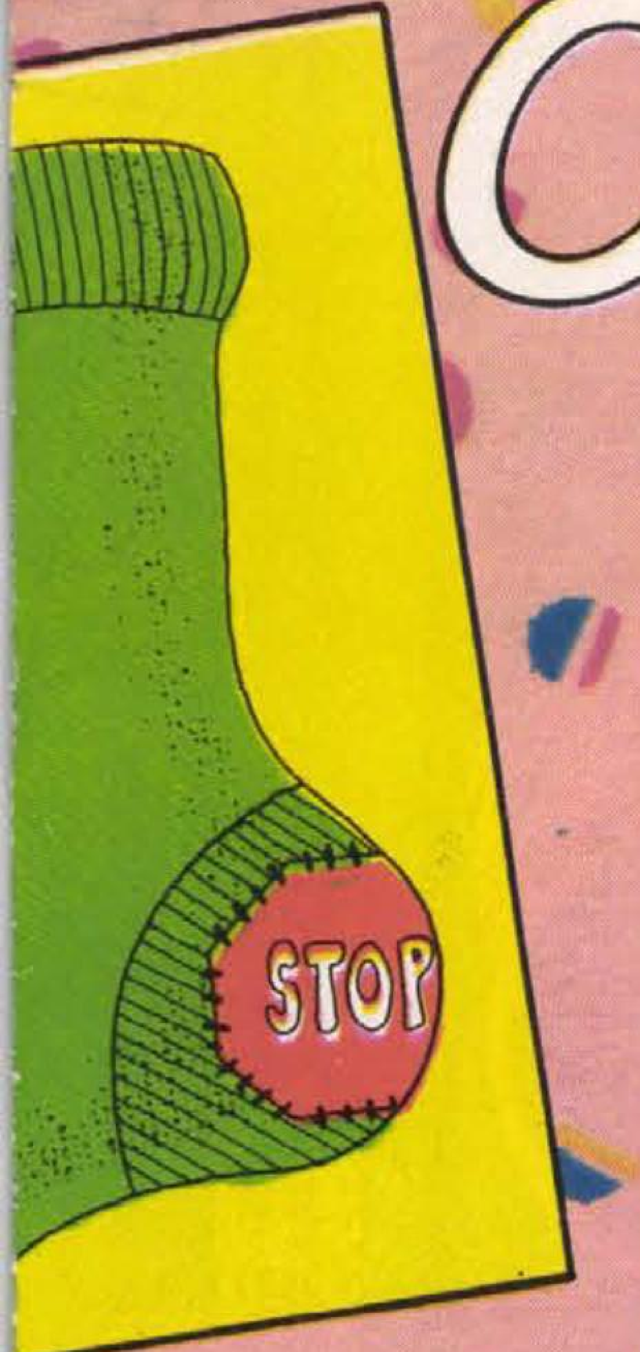
SÁNDOR LÁSZLÓ

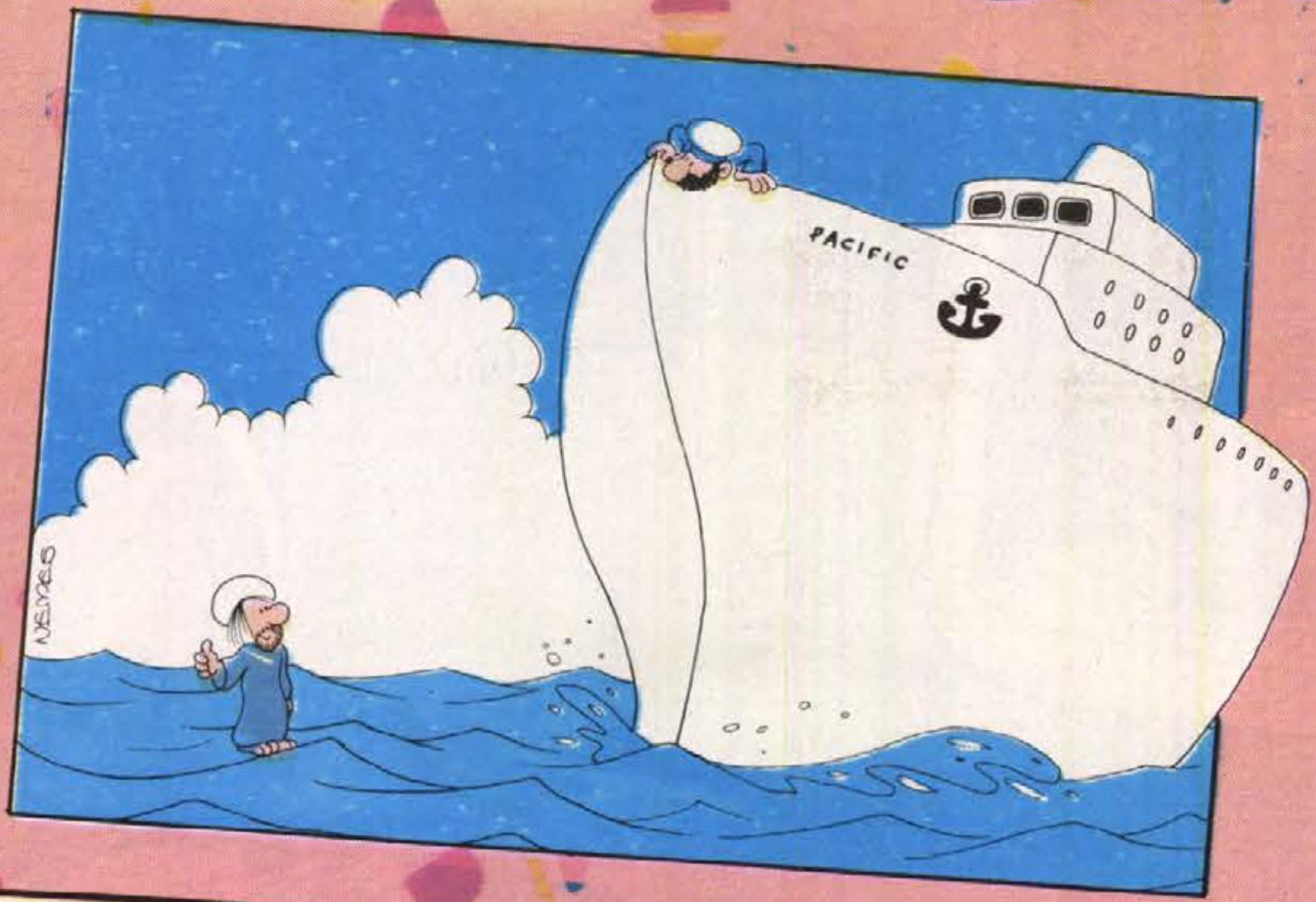

– Ideje megálljt parancsolni bűnös ösztöneidnek!

OLDALUNK

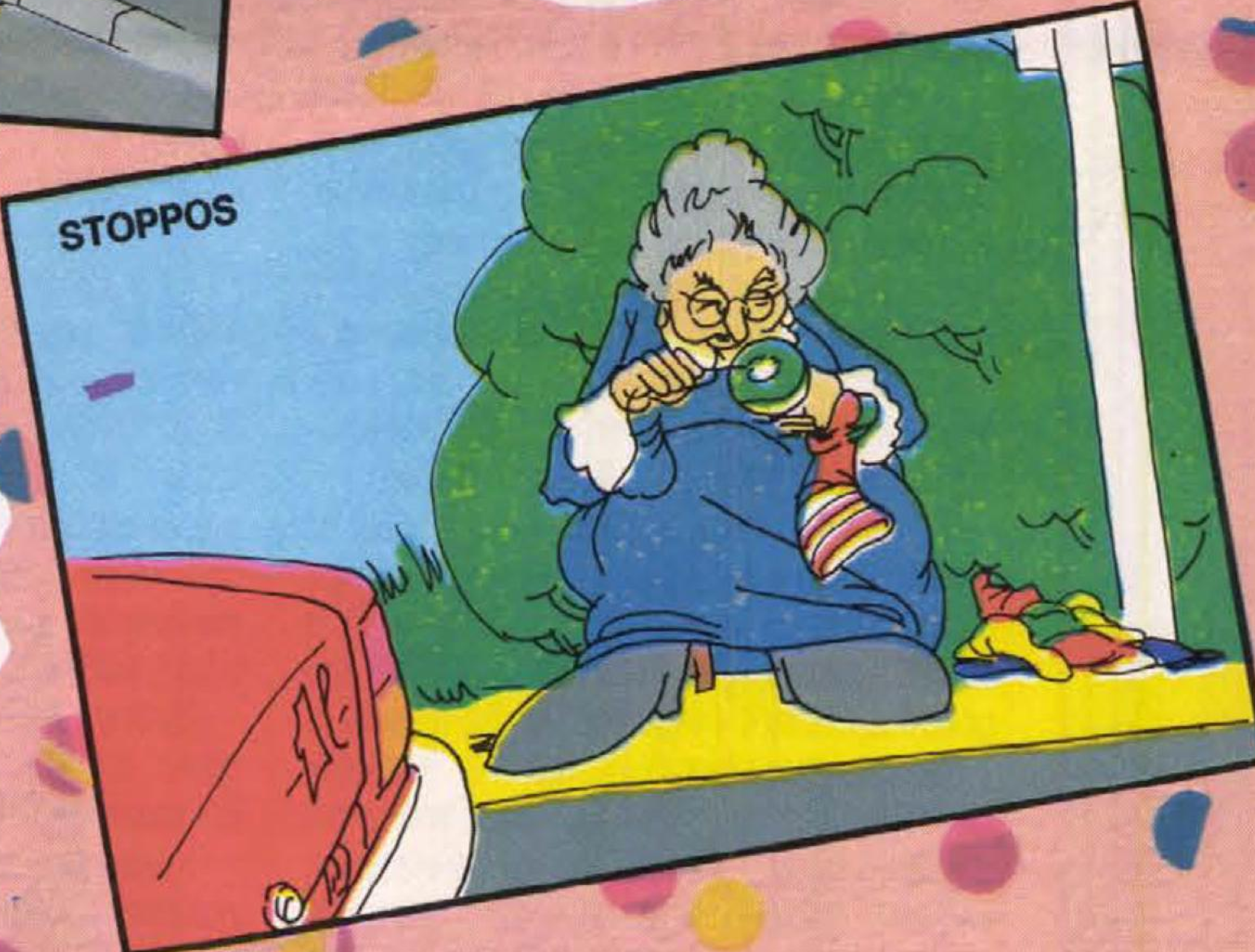

„Lehet-e élni nélküle?”

A sajtóháborúban lőnek is egymásra. Tollal…
AZ ÚJ FIÚK GOLYÓSTOLLAL, A RÉGIEK A MEGSZOKOTT ACZÉL-HEGYÜVEL

STOPPOS

Volgára cserélték Gorbacsov limuzinját
A VOLGA MEG CSAK ZÚG ÉS SÍR…

SZILÁNKOK

Jegyzék

Garaboncia nagykövete tiltakozó jegyzéket juttatott el a szomszédos országok királyainak, melyben tiltakozik a jövő heti határincidens miatt.

Házastársak

– Ma vasárnap van. Hová megyünk, drágám?
– Nekem teljesen mindegy, csak oda ne, ahová te akarod.

Kínos

– Elvesztettem a lóversenyen a kártyaadósságom.

Anyagi helyzet

– Hogy áll anyagilag?
– Tavaly ilyenkor felváltottam az utolsó százasom. Abból élek.

Így kezdődik

– Laci meghívott egy kávéra a presszóba. Ebből lett a gyerektartási per.

Segítőkézség

– A legtöbb amit tehetek érted: megvédelek önmagamtól.

Törzsvendég

– Józsikám, a szokásosat kérem.
– Tehát ma sem rendel semmit?

Izgalom nélkül

– Én szeretlek, te szeretsz. Sehol semmi bonyodalom. Hát nem unalmas ez?

Megállapítás

Csak zsebtolvajtól érdemes lopni, mert annál mindig van pénz.

Művész

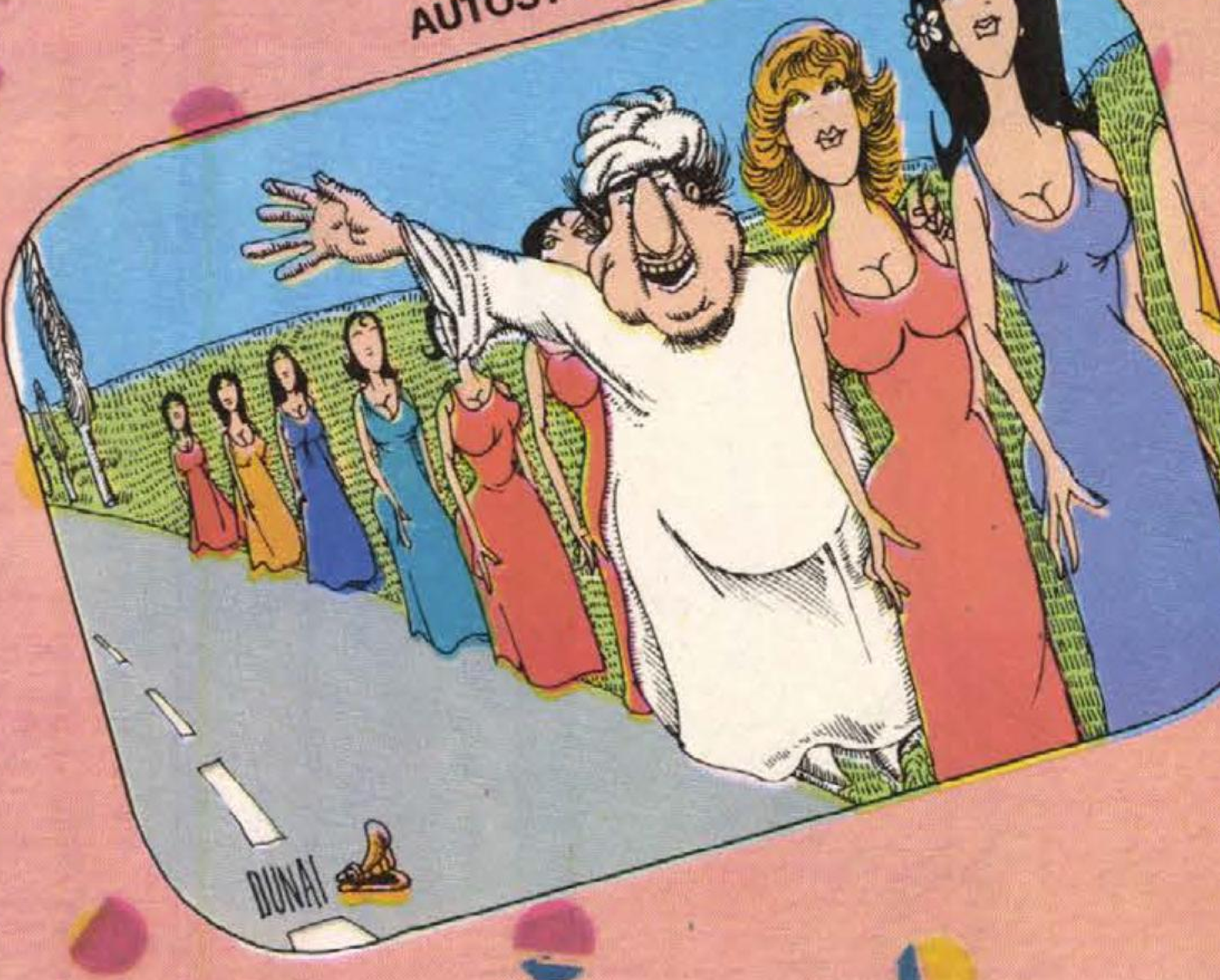
– Ilyen krumpliorral, vizenyős szemekkel, ön, hogy lehet sikeres házasságszédelgő?
– Ja, ez művészet, uram.

GALAMBOS SZILVESZTER

ÁRSTOP

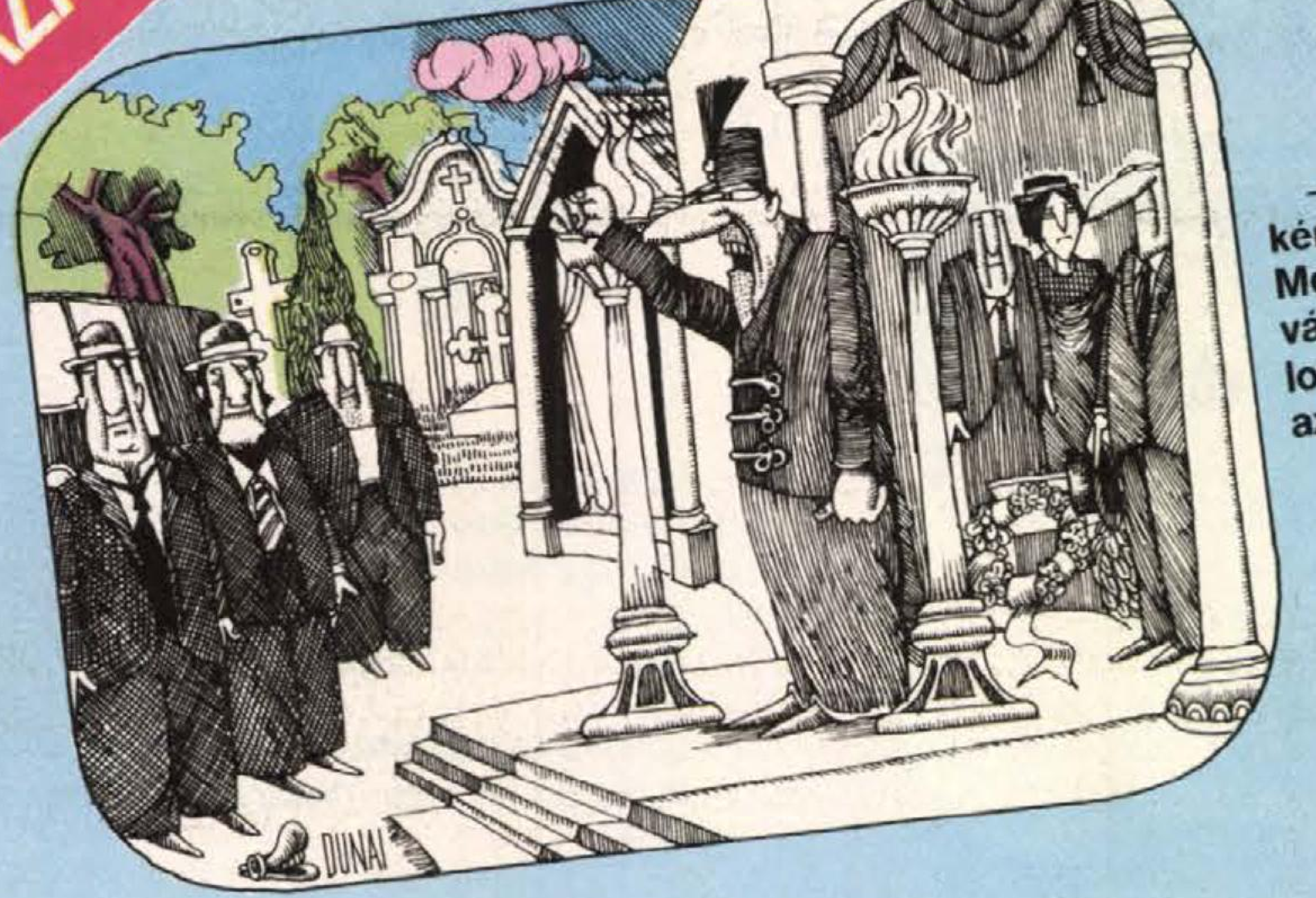
– Szívesen lestoppolnám a sörárakat!

AUTÓSTOP

HAZAI

TEMETŐMAFFIA

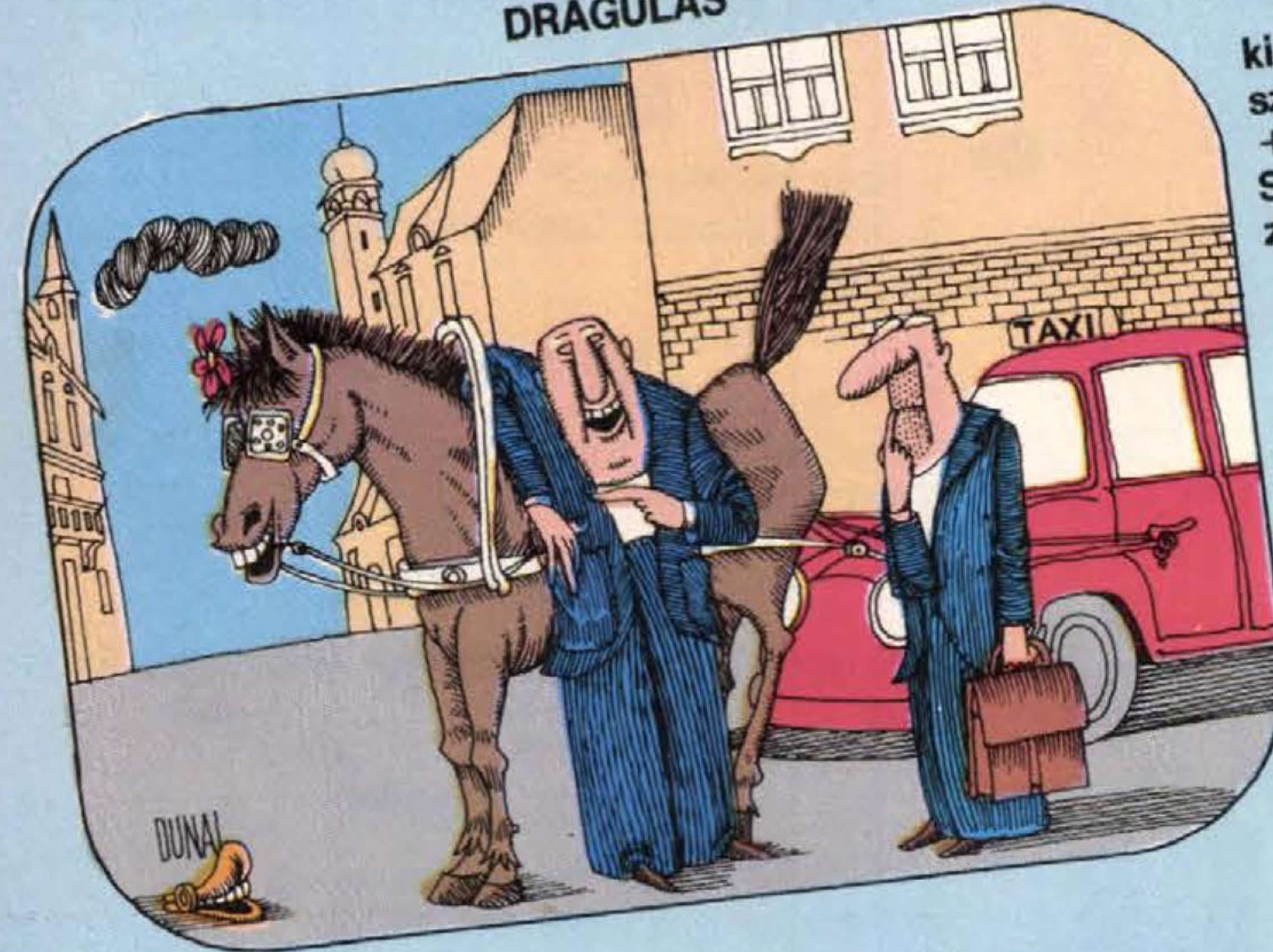

– Utoljára kérdezem! Melyik vállalkozó lopta el az elhunytat?

LAKÁSKONCEPCIÓ

DRÁGULÁS

– 280 forint kilométer szerint, + egy százas Sanyinak zabra!

ÉPÍTÉSZETI VILÁGNAP

– Imádom a fából készült tetőszerkezetet!

Emberek, csak finoman!

Hallhatunk mostanában a rádióról eleget, de néha magát a rádiót is hallgatom, főleg, ha szép zenei műsor megyen, s konferálja a következő számot a kedves hölgy, nagyjából eképpen:

– A zeneművészeti költeményt Herbert von Sperhakni vezényletével a Melankóliai Filharmonikusok t o l m á c s o l j á k .

– Akkor ki zenél nekem, ha az egész banda nekifog tolmácsolni? – riadtam meg. De szerencsére kiderült, hogy a műalkotást muzsikálva tolmácsolják. Ma már egy csepppet se zavar, hogy gyakrabban hallok avatott hegedűtolmácsolást, elmélyült zongoratolmácsolást, mint ahányszor a művész, csak úgy simán és egyszerűen, de művészi módon j á t s z i k pompás hangszerén.

Semmivel se ritkábban bukkan elő a g o n d o z á s kifejezés. Gyermekeimet magam is gondozom, ezt teszi más anya is, s abban a nemvárt esetben, ha jut rá idő, hát gondozzuk saját magunkat is. És gondozza a gazda a gyümölcsfákat, (ha már kárpótolták) tehenész az állatokat, (csak már nem danolja, hogy „Beléptünk a téeszcsébe, twiszt!") ápolónő is a betegeket (elsejétől, mint Ebcsont Beforr Kft.). Ma már ez nem elég! Beállott közéjük más is. Gyakran örvendezhetünk ilyesfajta közlésnek: Négyzetmeier Ede: Zabasztag című költeménykötetét a Betűirodalmi Főkiadó g o n d o z t a .

Elérzékenyülten szinte látom, ahogy fésülgeti a kócos kötetet, buksi fejét megsimítja, tán még puszit is cuppant a homlokára, mielőtt útnak ereszti. Ma már az tűnik meghökkentőnek, ha k i a d a kiadó, mielőtt tönkremén, inkább gondoz egy-két kötetet, ez a helyzet manapság a könyvgondozás terén.

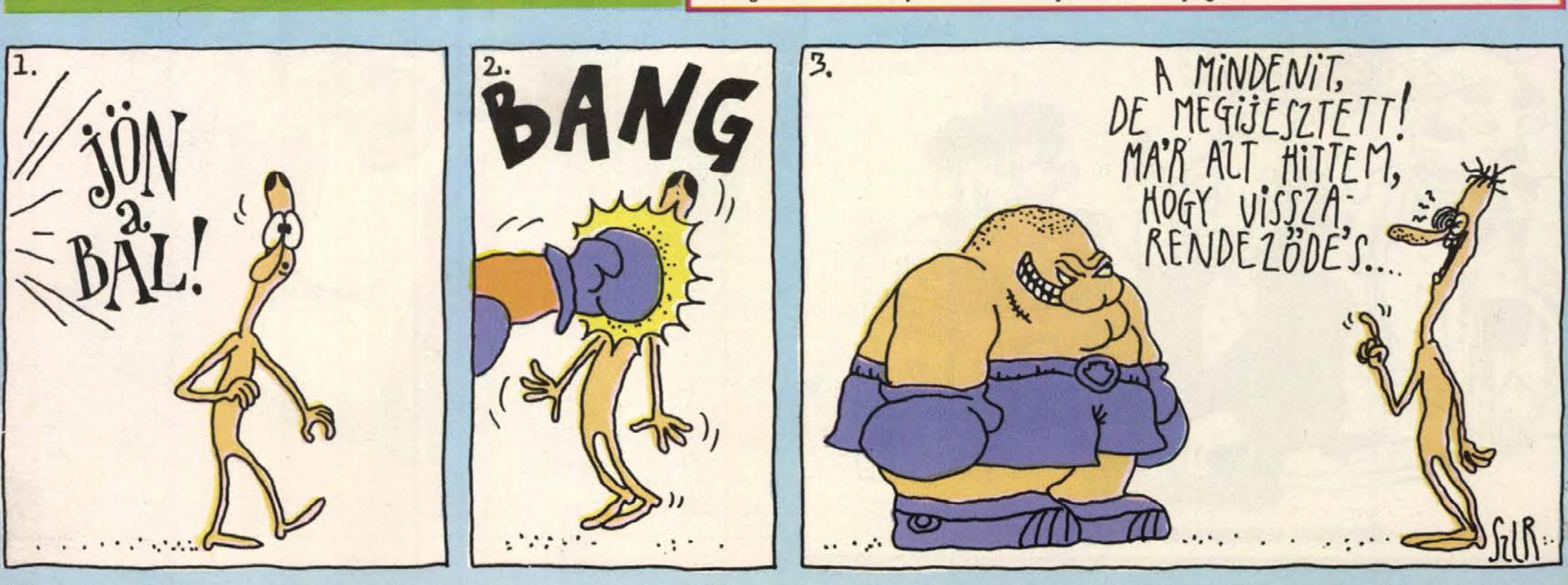
Hadd említsem végezetül a k o m p o z í c i ó szót. Az én időmben, ha megjelent a színen egy új, könnyű fajsúlyú szöveges zeneszám, slágernek neveztük. Jött a sok Slágerfesztivál sorra, ahol már táncdalokat húztak. Ma azonban, magára valamit is adó műsor inkább így fogalmaz:

– Most pedig a „Kár, hogy elmúlt már, Bárhogyan is fáj" kezdetű k o m p o z í c i ó t hallják.

Bizony, elenyészően kevés ma a dal, egyre inkább csak pompásan gondozott kompozíciókat tolmácsolnak nekünk.

Köszönöm szíves türelmüket, kis kompozíciómmal csupán ennyit kívántam tolmácsolni. Mindezt természetesen a Ludas Matyi gondozta.

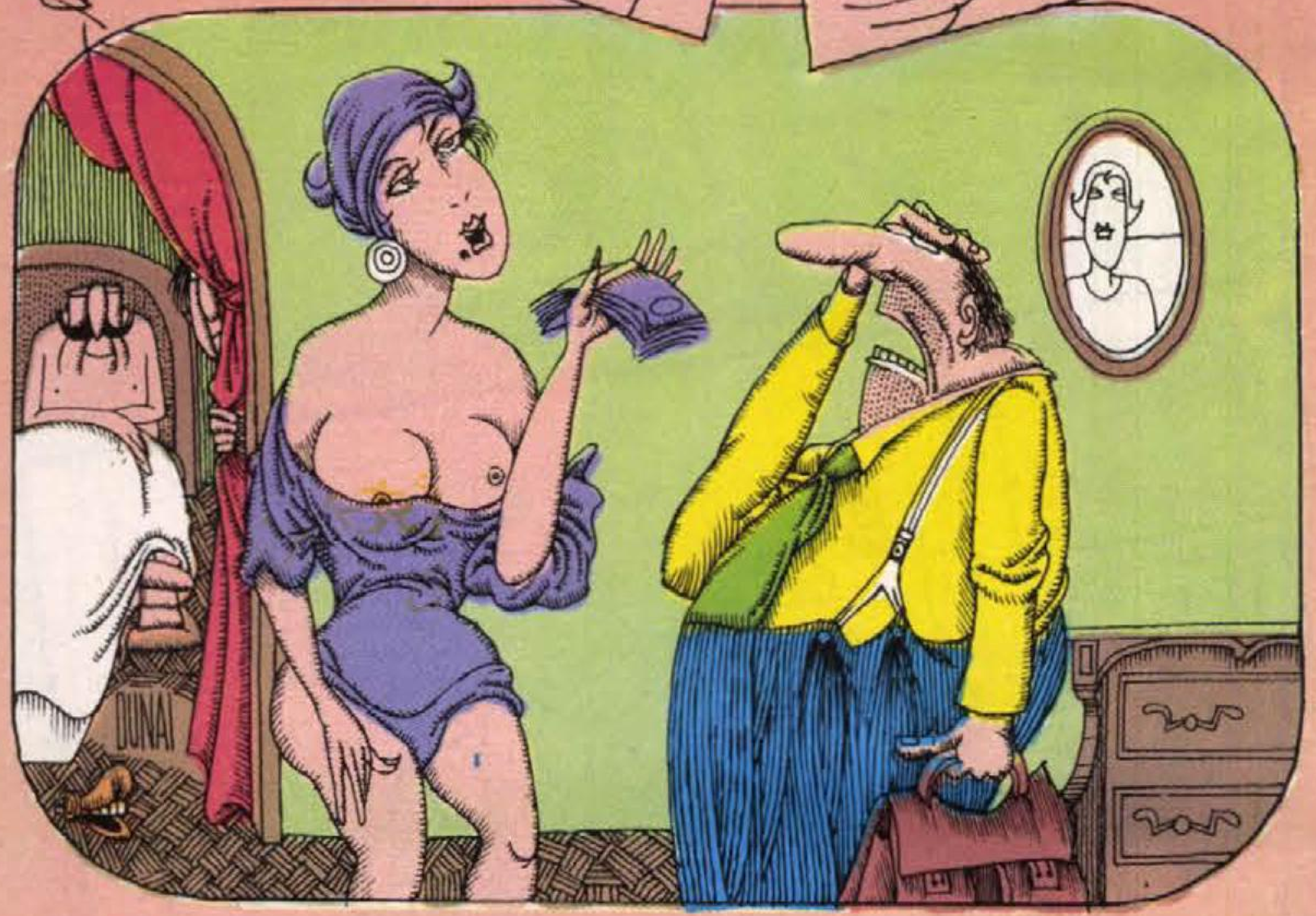
G. SZABÓ JUDIT

PIKÁNS OLDAL

PÉLDÁNYSZÁM EMELÉS

– Látom az a te bajod, hogy piacorientált lettem!

FEJBERIZSA

Érzéki Cézár
– Jött, látott és nőzött

Ókori szexönkény
NEROTIKA

Kormánypárti nőfrakció
MAMALUKOK

Beosztott fajgyűlölők
RASSZISZTENCIA

Kaukázusi sebesültek
GÉZENGRÚZOK

Belhoni legkisebbség
ESZPERANTÓT

Trianoni pozitívum
ELCSATOLT RÉSZEG

Szociális ivó
– Elitta a szociális segélyt

Elit lagzi
FINOMDÁNOM

Csak belsőleg!
TRAUMAKENŐCS

Decens debella
S-MOLETT

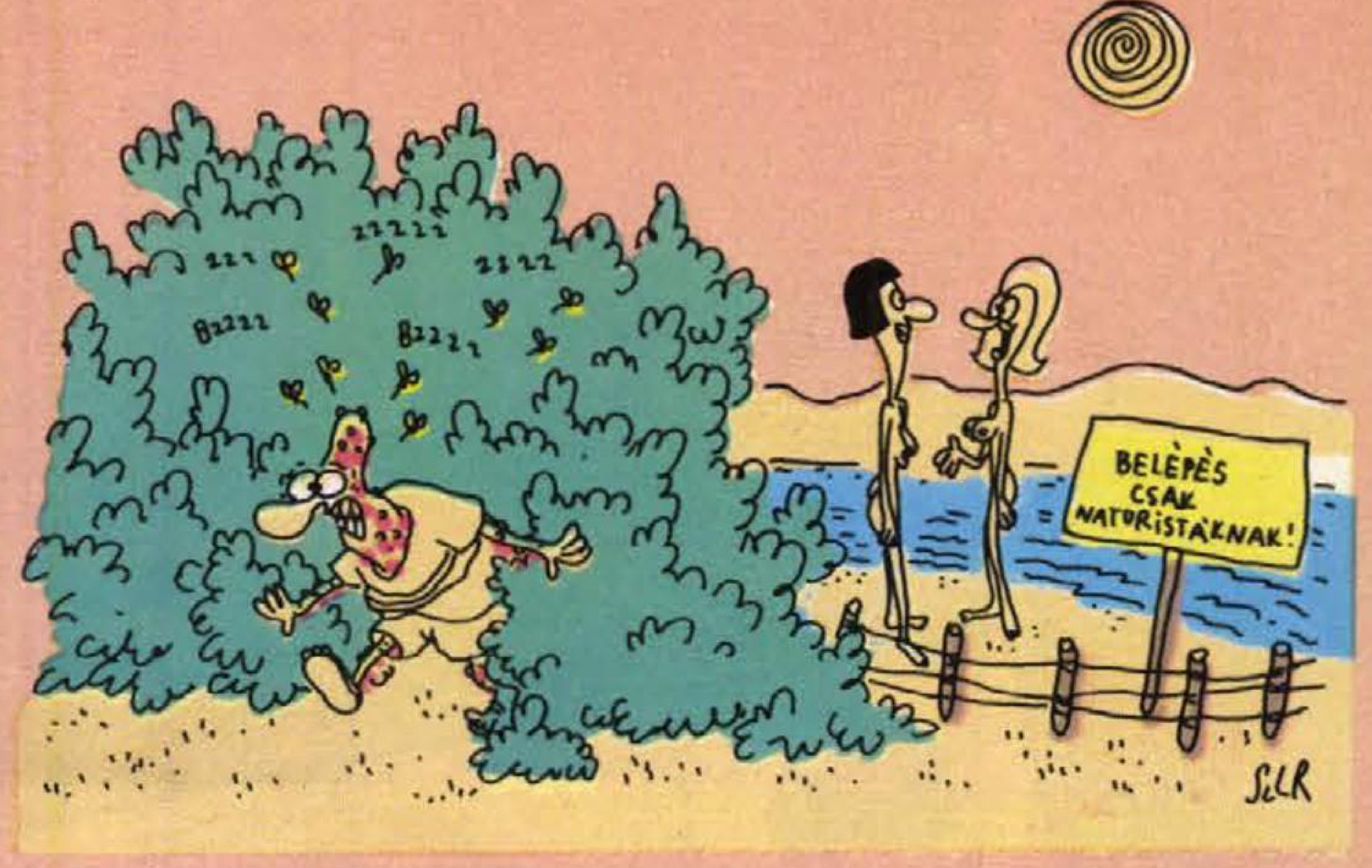
Sietünk
– Volt időd elélvezni?

Még szomorúbb játék
LETRAGÉDIA

Menő művész
KÖLTŐKISIPAROS

Helyzetképzavar
– Na, most már az sincs, hogy nem úgy van az IZÉ

– Most, hogy az önkormányzatnak nem volt pénze a szúnyogirtásra, mintha kevesebb lenne a kukkoló is…

HATVANEGYEZRET FIZET A NÉGYES

– Hurrá! Majdnem be tudom fizetni a jövő évi adómat!

Ki a parafenomén?

Tegnap feltettem a mellemre egy AUTOMATA HV–77 típusú villanyvasalót, ám leesett róla.

Ezt azért sietek kijelenteni, mert érdemes feljegyezni a dátumot, azt hiszem korunk új szuperembere jelent meg Önök előtt. Ugyan még a régi rend hívei uralják a porondot, kanalakat és más nehéz tárgyakat aggatnak magukra hetente százötvenszer a televízió képernyőjén. De fényük már halványulóban, s rögvest ki fog hunyni, mihelyt megjelenek én.

Néhány éve még az is érdekesnek tűnt, mikor egy jó ember elhajlított egy kanalat, majd villámgyorsan magára ragasztotta, s ezáltal a kanál nemcsak görbe, de piszkos is lett. Aztán jöttek mások, akik megtették ugyanezt, majd újabbak, akik nemcsak kanalakat, hanem teljes étkészletet, baltafejet, vasalót és lombfűrészt is megtartottak a mellükön. Az egész kezdett unalmassá válni. A piac telítődött, az emberek nagy része már maga is meg tudta csinálni ezt a hókuszpókuszt. Szenzációt talán még az jelentene ez ügyben, ha valaki az Eiffel-tornyot ragasztaná a mellére, de a franciák ezt úgysem fogják megengedni.

Mindez ki fog múlni, mint a némafilm.

És akkor jövök majd én! Kiállok egy dobogóra és mindenfélét le fogok ejteni magamról. Először könnyebb dolgokkal fogom kezdeni, s egyre nehezebbekkel folytatom. A vasalós mutatvány lesz a csúcspont, de akkor már nem az öreg HV–77-et ejtegetem, hanem valami drágábbat, márkásabbat.

Aztán jönnek a riporterek és én nyilatkozom. Azzal kezdem, hogy már gyermekkoromban is éreztem tehetséget magamban, de csak hosszú, szívós munka után jutottam el idáig. Nem tudom, mi ez a képesség, mondom majd, valami természetfeletti dolog lehet. De a tény az tény, minden leesik rólam, ezzel a tudattal kell együttélnem. És elmagyarázom a különbséget köztem, s a tárgyakat magukra ragasztani tudók között, tudományos szemszögből. Azok mind igen kövér emberek, tehát köze lehet a hájnak és a mágnesességnek egymáshoz, továbbá a pocaktól le sem tudna esni semmi a mellükről. Utána megmutatom, hogy én milyen sovány vagyok. Így leszek híres.

De azért lesz egy kis csalás is az egészben. Valaki egyszer azt magyarázta nekem, egy söröskupakot minden ember meg tud tartani a homlokán. Erős koncentrálással, persze. Kipróbáltam, meg tudtam csinálni, nem esett le.

De el ne árulják senkinek!

ZSILA ÁKOS

HAMIS-KÁRTYÁSOK

– Egy fuvar, egy mágneskártya, fater...
– És mágnespatkóért nem megy...?

– Ünnepelünk máma, fiacskám! Végre fordult a kocka! Meglopták az OTP-t is!

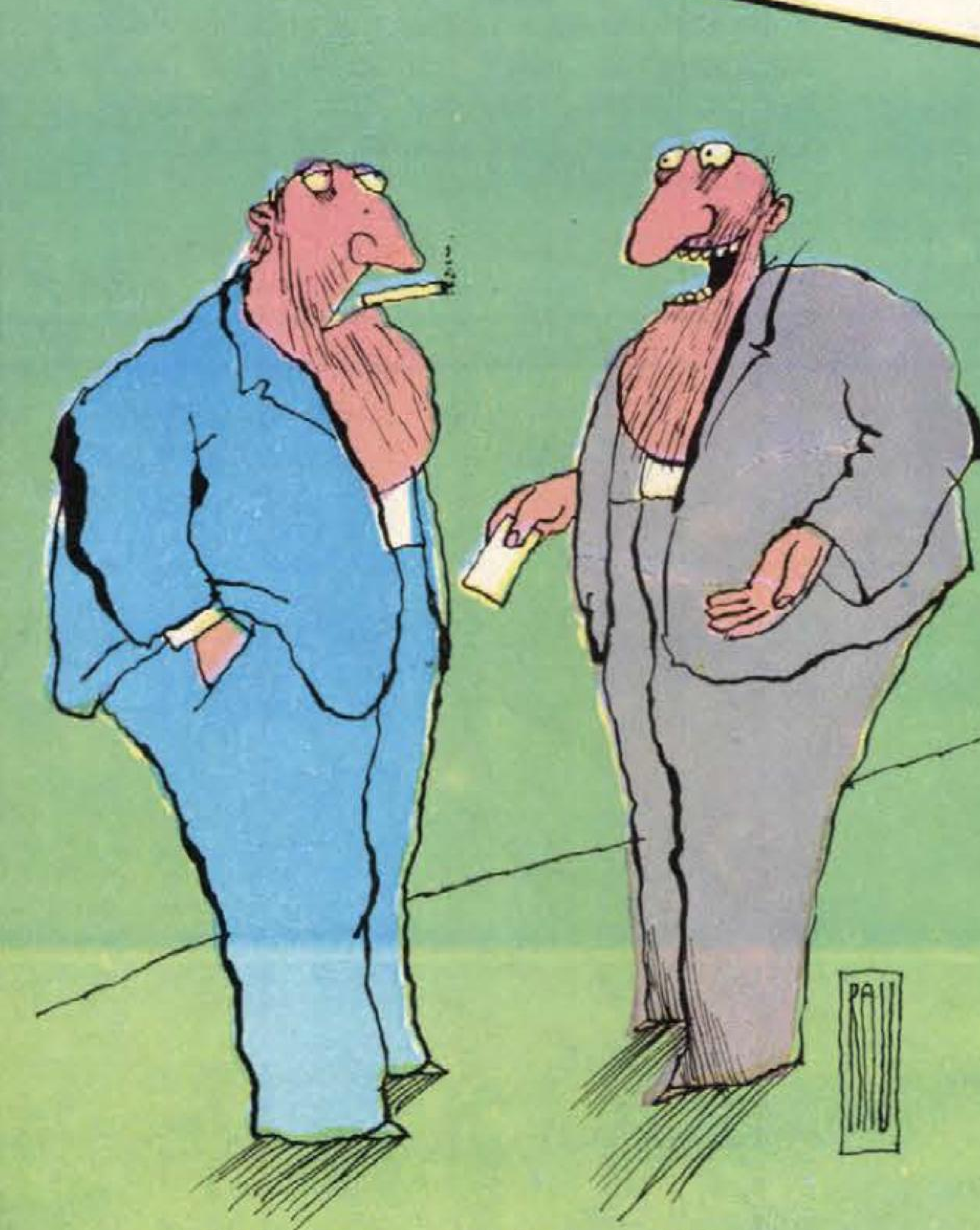

– De biztos úr kérem, én csak érvényesíteni akartam a bérletemet

MÁGNESKÁRTYÁS BÜNÖZŐK

– Aztán két-három millió nélkül nekem haza ne gyere!

– Nincs egy ezresed elsejéig?
– Itt egy mágneskártya, csinálj magadnak

AGYMENÉST KAPTUNK...

„A legérdekesebb híreket mindig az újságok kis színesei között találom.”

(Ismeretlen újságolvasó)

– Tudod mit, Sanyi? Játsszunk egyet! Én felolvasok egy hírt, és te elmondod, mi jut róla az eszedbe.

– Oké, Tamás, csak úgy ne járjak, mint a szomszédom, aki a tévében hallott egy hírt valamilyen bankrablásról, s erre mindent elfelejtett.

– Például?

– Azt, hogy hová dugta a szajrét...

– Olvastad? Moszkvában egy 17 éves fiú kalapáccsal beverte a Sztálin-szobor orrát.

– A nagyapám ezt már ötven évvel ezelőtt javasolta!

– Ötven éve nem is volt Sztálin-szobor...

– Na ja, mert az öregem betartotta az ígéretét.

– Japánban 25 évnyi munkaviszony után kirúgtak egy gyári munkást, mert negyven pár neccharisnyát találtak nála.

– Biztosan bankrablókra akarta azokat rásózni.

– Japánban nincsenek is bankrablók.

– Csodálod? Neccharisnya nélkül...

– Mit szólsz ahhoz, hogy beázott a sevillai magyar pavilon?

– Ugyan! Csupán a későbbi felhasználók próbálták ki az épületet.

– Miért, mi lesz a pavilonból?

– Akvárium.

– Egy férfi egyetlen éjszaka tíz lakásba is bement és mindent eltüntetett. Tolvajkirály!

– Parafenomén. Mint a nagynéném, aki rendszeresen meghajlítja a fotelek acélsodronyait.

– Annyira telepatikus?

– Annyira kövér.

– Azt olvastam, hogy Kínában az egyetemeken mostanában nagy divat bankjegyekből különféle figurákat hajtogatni.

– Ezt a sógorom is kipróbálta, de lebukott vele.

– Mit hajtogatott?

– Százforintosokból dollárokat.

– Bostonban kamerákat rejtenek el a próbababák szemeiben, hogy leleplezzék az áruházi tolvajokat.

– Akkor az én feleségem is próbababa. Mindig megtalálja a dugipénzemet...

– Új szuper-parabolaantennákat hoztak forgalomba.

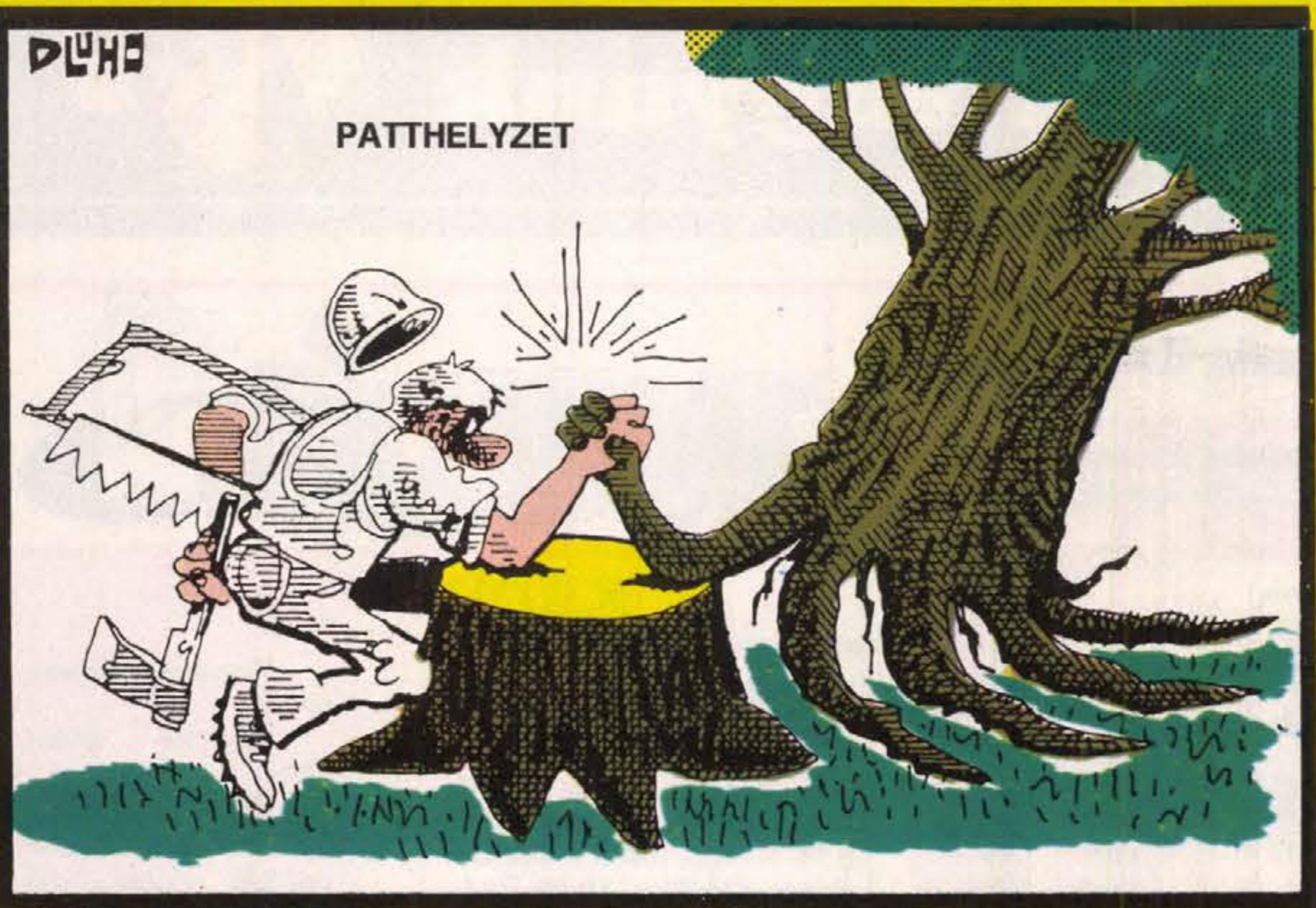
– Már vettem is egyet, de a nejem lavórnak nézte. Még mosóport is szórt bele.

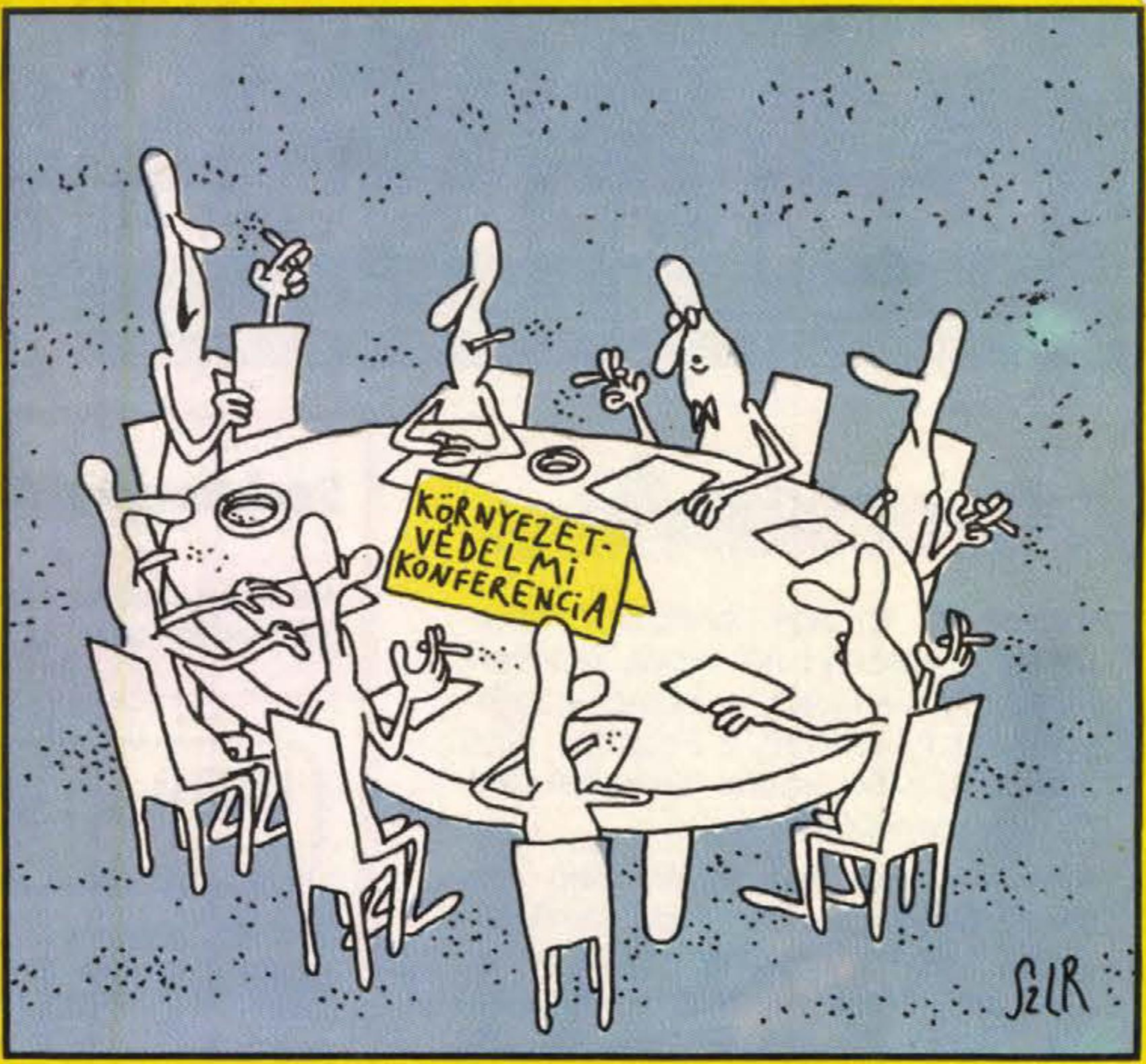
– Na és mi történt?

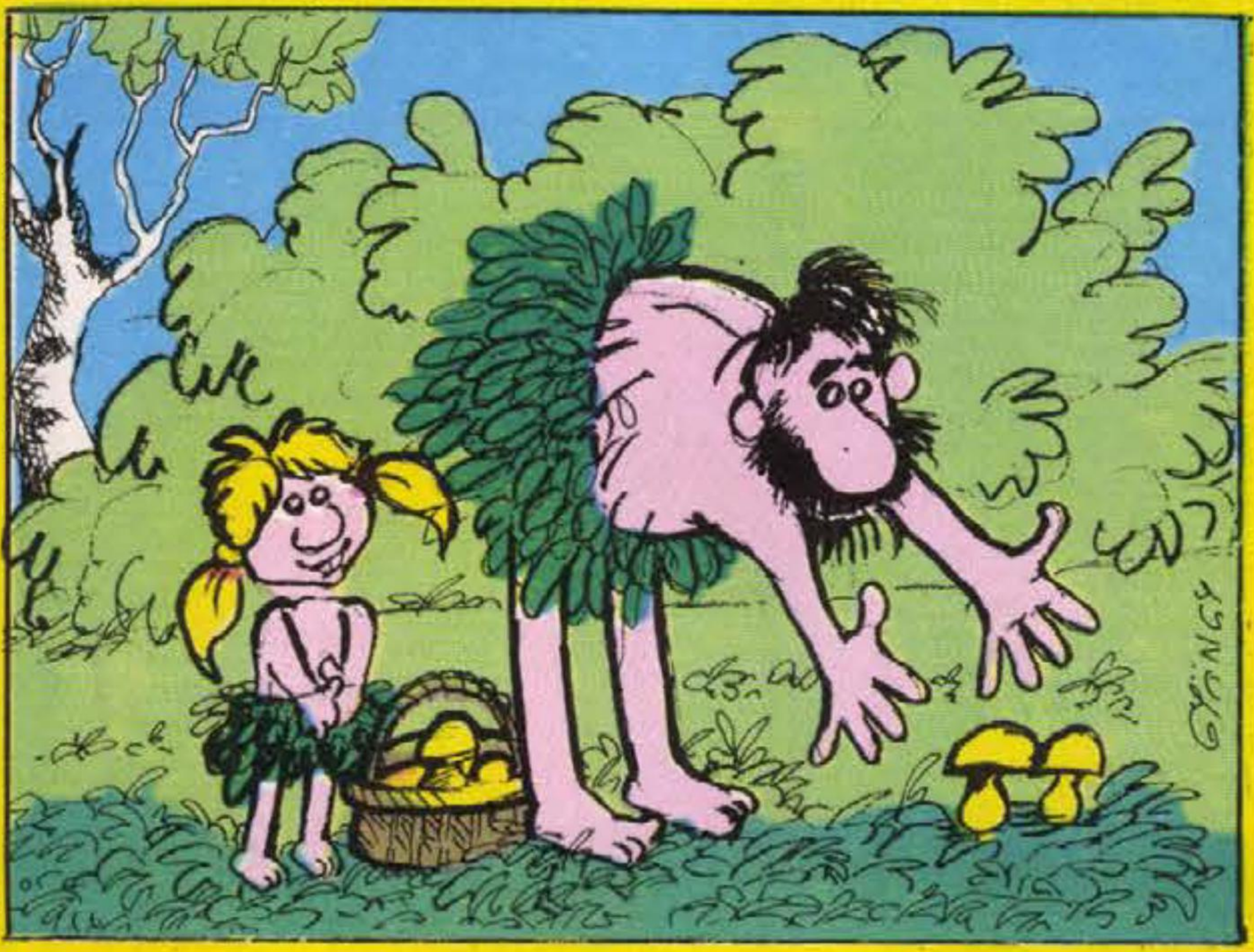
– Azóta sokkal tisztább nálunk a kép!

SHOWDER DUÓ

RIÓ, KEMÉNY DIÓ

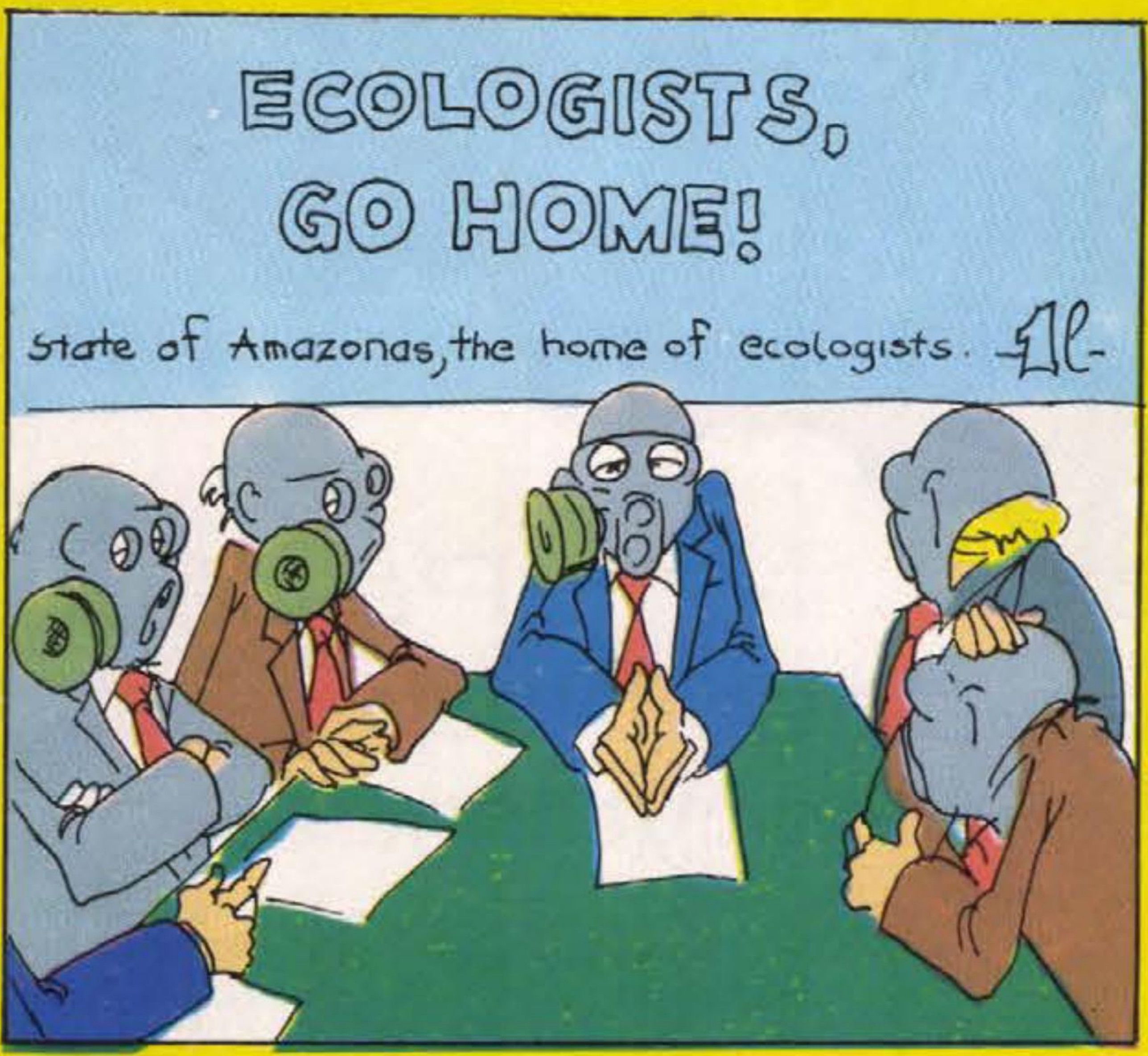

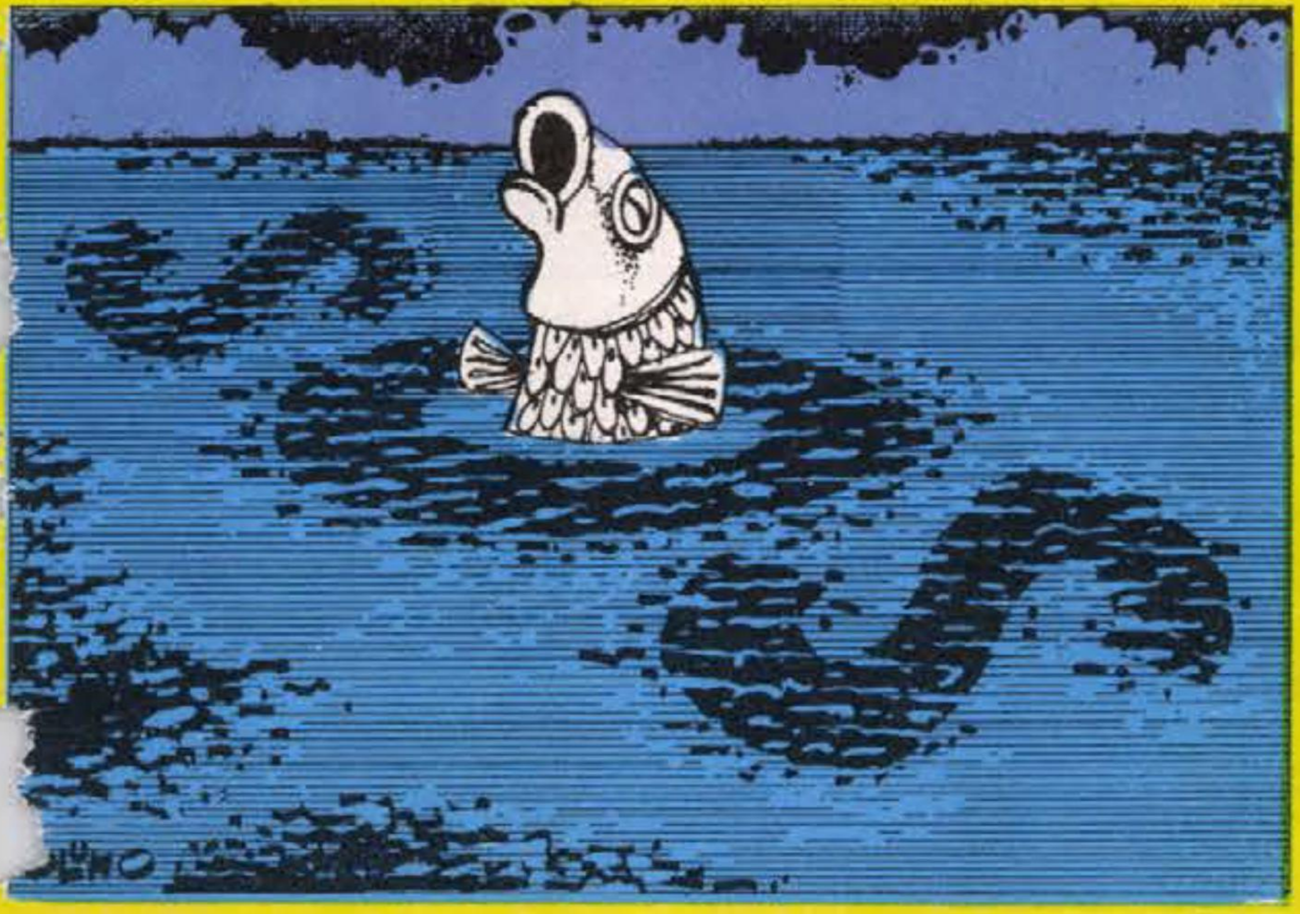

Kialakulóban a magyar környezetbarát embertípus...

A RIÓI KÖRNYEZETVÉDELMI VILÁGKONGRESSZUSON

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (Július 1-jétől 7-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Munkahelyén kedvező időszak következik, a munkatársaival is jó viszonyt alakított ki és anyagiakban sem szenved hiányt. A házastársaknak az otthoni szerelem a legjobb, aki ezt még csak keresi, az vasárnap nézzen körül.

Bika: Ingerült a családjától, nem úgy történnek a dolgok, ahogy ön szeretné... A társa nevelési elveivel nincs megelégedve. Pénz van, jókedv nincs. Ha a szerelem szükséges, a hét végén lehet békülgetni.

Ikrek: Jókedvű és kiegyensúlyozott. Csak a családjának van ellenvéleménye a pénzügyi manővereiről. Sokat lótfut a munkái ügyében, többkevesebb sikerrel. A szerelemre a hétfő és a csütörtök nagyon alkalmas!

Rák: Családi problémák még akadnak ugyan, de kevesebb lett a gond. A pénzügyei nehezebben mennek egy állítólagos (férfi) barát miatt. Ez vagy a munkahelyén, vagy a szerelmi kelléktárában található.

Oroszlán: Most bármilyen munkát kellene elvégeznie, mindenképpen utálná. Tele van ötletekkel, gondolatokkal és a munka kikapcsolja az álmodozásaiból. Ilyenkor kell a családdal vagy anélkül nyaralni menni. A szerelmi aktivitása felerősödött!

Szűz: Most, hogy a pénzügyei jobbak a vártnál, sürgősen menjen el nyaralni, üdülni vagy legalább vegyen ki szabadságot. A nyaralásban lesznek néha viták, de egy kis megértéssel tompíthatóak. Ez a hét a szerelemre is szép időszak...

Mérleg: Teljesen lefoglalja a képzeletét önmaga! (Az öltözködése, a teste harmóniája, a lebarnultsága.) Ebben a hangulatban még a partnerével sem nagyon törődik. Vagy csak eddig tartott, és valaki van a láthatáron? Így biztos gondok lesznek...

Skorpió: Lehet, hogy még a nyaralás időszakában elkezd aggodalmaskodni a pozíciója miatt. Ha ezt nem küzdi le, nagyon elrontja a környezete hangulatát és a szerelmi kedvét is. Anyagilag nincs baj, de lehet, hogy egy „birságot" fizet...

Nyilas: Vidám, örül az életnek és fütyül a munkahelyén lévő zűrzavarokra. Anyagilag egy kicsit gondtalanabb, és a szerelemre is nagy szüksége van. Ez a szerelem egy kis gonddal is jár, de most ez sem érdekli.

Bak: Tart a munkakedve és növekszik a népszerűsége. A partnerével állandó vitái vannak, de ezek nem személyes jellegűek és a szerelmet nem gátolja. A viták az élet, a politika stb. körül folyik. Pénzügyi gondjai lesznek, vigyázzon!

Vízöntő: Sehogyan sincs megelégedve a társával, tele vannak feszültséggel. Ez az érzés komolyan zavarja, de ne ijedjen meg, rövidesen elmúlik és visszatérnek a békés hétköznapok.

Halak: Felébredt a múlt heti kábulatból és rájött, hogy a munkáját nem érdemes a szerelemért ennyire elhanyagolnia, mert akkor nem tud megélni. A munkahelyén küzdelmes, vitákkal zsúfolt hete lesz, amelyek nehezen bár, de megoldódnak. – HELLÁSZ –

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Omega porszívót alkatrésznek, használt női ruhát, pulóvert, szoknyát, diavetítőt, a német Pardon című lap példányait, a Pesti Izé, Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: emeletes ágyat, autó csomagtartót, Verhovina vázat, keréksárvédőt, 1 db Riga segédmotoros kerékpárt, fehér, zománcozott vasfürdőkádat, Music Centert (Philips RH 953 típusú), 8 mm-es filmvetítőt (Canon S 400-as típusú), „Delfin" típusú NSZK elektromos, kétsebességes csónakmotort, mintás üléshuzat garnitúrát, hűtőtakarót, spirituszfőzőt, 48-as női ruhát, kabátot, 38-as női cipőket, 16 mm-es filmvetítőt, tv-szekrényt, bárszekrényt, ágyat tartozékkal, Videoton fekete-fehér televíziót.

Cserélnek: lemezjátszót és 125-ös Danubia blokkot, camping, vagy szobakerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Szakkomentátorunk: Kereki Zoltán

Kommentárunkkal kommentálnánk a kommentátort...
(Az Esti Hírlapból ollózta: F. L., Budapest).

LOTTÓ

A 22. játékhéten öttalálatos szelvény nem volt. A négyesekre 267 511, a hármasokra 2021, a kettesekre 77 forintot fizetnek. A közölt adatok nem véglegesek.
A nyertes számok:
5, 9, 35, 36, 91.

Nem is csodálom...
(A Szabad Földből ollózta: Juhász Adrienn, Perkupa).

KEDD

TV 2

9.00 Az arcok értéke. Kanadai ismeretterjesztő film (ism.). **9.36** Kongói törzsi művészet. Belga rövidfilm. **10.00** Parlamenti napló. Közvetítés az Országgyűlés üléséről. **16.00** Ma délután.

– Végre egy jó műsor!
– Egyenes adásban?
– Ezt megnézzük!
(A Kelet-Magyarországból ollózta: Tóth Béla, Nyírtelek)

Cím: Mai Nap, 1967 Budapest
„BOLONDOG HÓNAPJA".

Hát, ahogy elnézem...
(A Mai Napban találta Fekete László, Budapest)

...És a privatizáció leköltözött az égből a földre. Ámen...
(Beküldte: dr. Czimbalmos József, Villingen)

a beteg hasában felejtettek

asszony. — Annyi borzalmat hallottunk, láttunk és tessék! Szegény férjemmel is megesett. Pedig hányszor megkérdeztem — látva állapotának rosszabbodását — a doktorokat, nem felejtettek műtét közben valamit a hasban? Csak legyintettek.
A szakértői vélemény alapján

Azt beszélik a rossz nyelvek, hogy nem ez az első „kendőátültetés".
(A BMH-ban találta: Zima R.)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
SZTANKANINECZ ISTVÁN

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
DR. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Antal József (Il)
Dunai Imre (Dunai)
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Kürti András (K.A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Lehoczki Károly (CZKI)
Nemes Zoltán (Nemes)
Szmodis Imre (Szi)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/27-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

HÁROM DOLOG

– Mi szükséges ahhoz, hogy valaki nagyvadakra vadásszon? – kérdik a híres vadásztól.

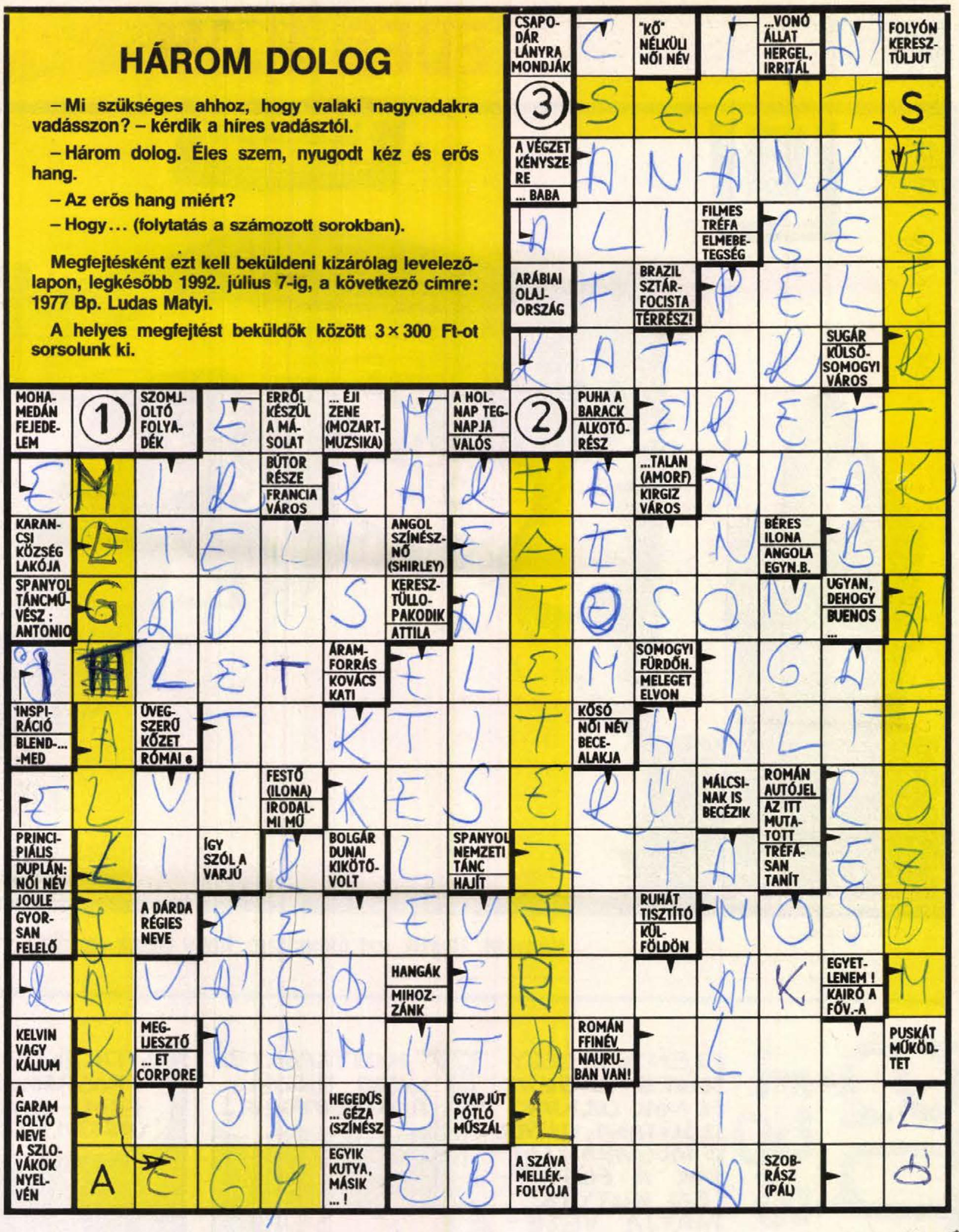
– Három dolog. Éles szem, nyugodt kéz és erős hang.

– Az erős hang miért?

– Hogy... (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. július 7-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

A 24. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...tegnap amikor neki kellett megmagyaráznom, hogy te ki vagy."

300-300 Ft-ot nyertek:
Kósa Gyula, 4823 Nagydobos, Dózsa Gy. u. 7.
Láda Albert, 5940 Tótkomlós, Szántó u. 12.
Béres Ferencné, 1037 Budapest, Bécsi út 291.

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

ÉDES ÁLOM

LEHOCZKI KÁROLY RAJZA

– Képzeld, Dezső, azt álmodtam, hogy tudok repülni!

ORPHEUS az alvilági

NEMES ZOLTÁN RAJZA

